

STUDENTU ZODIS

Marianpolis College
Thompson, Conn.

"The Knight"

VOL. XXII

FEBRUARY - VASARIO 1936

NO. 2 - 383

NEPRIKLAUSOMOS LIETUVOS 18tos SUKAKTUVĖS

Pirmym! Už Tautą ir Bažnyčią!

VYTIS—The Knight

Published monthly by
KNIGHTS OF LITHUANIA

Entered as second Class Matter Oct. 23, 1933 at the Postoffice at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921.

—Subscriptions—

Yearly.....\$1.80 Foreign Countries.....\$2.00
Single Copy.....15c

VYTIS

4736 South Wood St. Chicago, Illinois
Phone Lafayette 6298

Editor Rev. A. Valančius
Associate Editor F. Zdankus
Managing Editor Al. Manstavičius.

ŠIO "VYTIES" NR. BENDRADARbiai:

Kun. A. Briška
Kun. M. Urbonavičius
Adv. K. J. Savickas
Edward Zarrett
Kapitonas Vilutis
John Labžentis
M. Z. Petraitiene
Joseph C. Peters
S. Vyšniauskas
S. Vilkelis

ŠVENTO KAZIMIERO DIENA

Šv. Kazimieras, savo tėvo ir karaliaus liepiamas, su džiaugsmu apsiėmė valdyti šventą Lietuvą - savo prabočių žemę. Nors ligonis, pasiskubino apsigyventi tautiečių tarpe, kad geriau galėtų aprūpinti jų žemiškus reikalus.

Pasiekia mylimą šalį, bet tuojaus maino savo veikimo kryptį, nes Dangiškojo Tėvo ir Karaliaus liepiamas apleidžia šį pasaulį, šventųjų tarpe gauna sostą ir iš ten, kaipo pirmasis lietuvių šventasis globėjas eina pradėtasis ant žemės pareigas.

Save galingu pas Dievą užtarymu globoja tautiečiams ne vien tik ten, kur Nemunas, Neris ir Šešupė teka, bet visam pasauly; ne vien tik savo trumpo amželio dienose, bet visais amžiais.

Lietuviškas Čikagos jaunime, Vyčiai!

Mūsų Šventojo Globėjo diena artinasi

Kovo 4-ta negali mums praeiti kaip paprasta tik sau diena. Tai mūsų šventų iškilmių laikas, tai valanda, kurioj kas tik lietuvis ir dar turi karštą jauną širdį, kurio gyslose dar grynas lietuviškas kraujas verda, turės viešai išpažinti savo dvasinę giminybę su Šv. Kazimieru.

V y č i a i !

Su pasididžiavimu skelbiame, kad mes su Šv. Kazimieru buvom, esam ir pasiliksime sujungti, nes Jis mus pas Dievą atstovauja, užstoja ir tobuliausiai lietuviystę su šventumu vienija.

Kas Jam brangu ir mums brangu! Pirmą kovo mėnesio sekmadienį, kaipo artimiausia Šv. Kazimiero dienai, Čikagos Vyčiai turės bendrą Šv. Komuniją per Mišias 10 valandą Dievo Apveizdos bažnyčioje.

Po pamaldų bus bendri pusryčiai.

V y č i a i !

Susirinkite visi! Neleiskite, kad kokie nors trukdymai sulaukytų jus nuo to garbingo, švento lietuviško, vienintėlio metų bėgyje, žingsnio. Žinokite: Kas geras - nenorės jums trukdyti, kas blogas - nedrįs. O galutinai Vyčių drąsa pergales viską!

Čikagos Vyčių apskričio vardu

KUN. M. URBONAVIČIUS

MŪSŲ DIENRODIS

February - Vasario mėnuo yra pilnas dienų kurios mums primena džiuginančius įvykius ir asmenis, kurie daug gero yra padarę visuomenei. Daug yra mūsų Amerikos didvyrių kurie yra gimę ši mėnesį. Pažvelgus galima patėmyti šiuos kelis nepaprastai atsižymėjusius didvyrius.

Vienuolikta —

1847 metais gimė Thomas Alva Edison, didis išradėjas. Elektros lemputė, kinetoscope ir phonograph yra tik keli iš daugelio jo išradimų.

Edison nevien atsižymėjo išradimu įvairių dalykų bet savo gabumus naudojo patobulinimui kitų išradimų, tuo parodydamas savo norą pagelbėti visuomenei.

Dvylikta —

1809 metais gimė Abraham Lincoln iš vargingų ūkininkų tėvų. Per savo didį norą mokslo ir gabumais dasiekė tos didžios garbės buti 16-ju prezidentu Suvienytų Valstijų. Laike savo termino atsižymėjo išvadavimu juodukų (negrų) iš vergijos.

Keturiolikta —

Minime kaipo švento Valentino dieną, kurią yra paprotys siųsti draugams ir mylimiems ivairius sveikinimus.

Šešiolikta —

Paskelbimas pasauliui Lietuvos nepriklausomybės. Lietuviai visam pasauly apvaikščioja šią šventę įvairiais būdais, minėdami Lietuvos Laisvės išgavimą.

Dvidešimts pirma —

1883 metais išleista pirmas numeris lietuviško laikraščio "Aušra".

Dvidešimts antra —

Linksmų minčių suteikia abiem tautom. Suvienytom Valstijom gimimą Jurgio Washington 1732 metais.

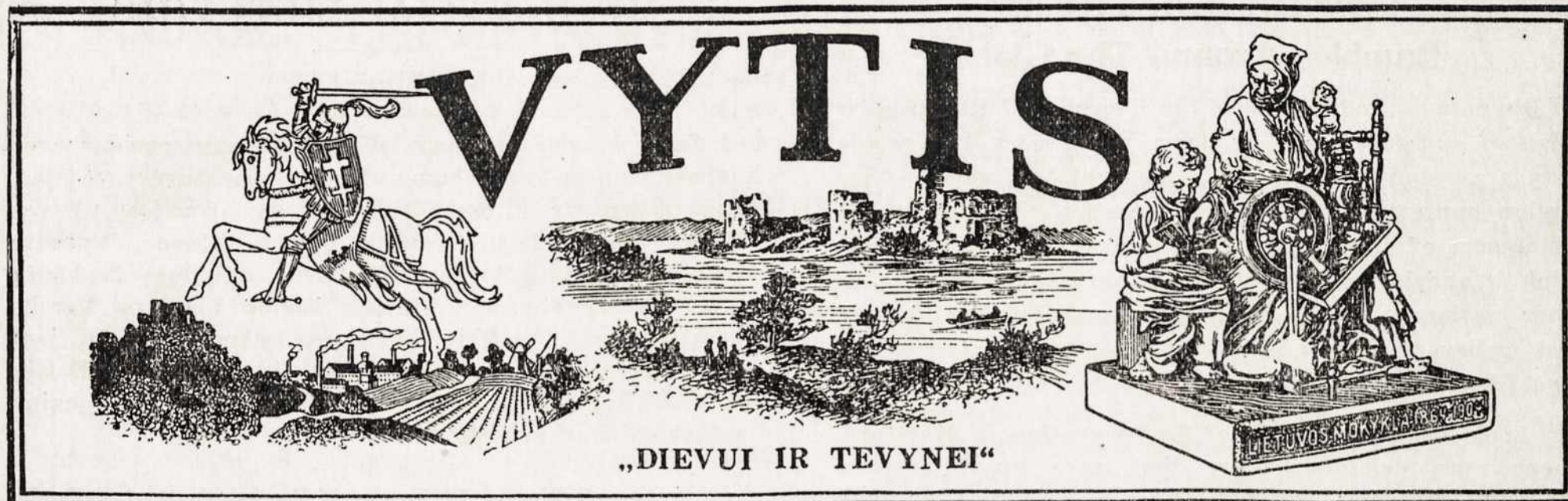
Washington buvo didis patriotas, narsus ir gabus karys bei karuomenės vadas, generolas. Pirmas prezidentas Suvienytų Valstijų, pagal konstituciją.

Lietuviams primena 1387 kuomet mūsų didis kunigaikštis Vytautas privedė mūsų tautą prie krikšto ir Katalikų Bažnyčios.

Dvidešimts devinta —

Atsikartoja kas ketvirtais metais ir vadinamas "Leap Year". Pagal paprotį, o gal tik išsivaizdinimas moteriškos lyties, netekėjusios moterys palaiko tai kaipo progą išreikšti savo širdies jausmus jom patinkantiems jaunikaičiams.

Al.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS SUKAKTUVĖS

Sulaukę mūsų tėvynės 18 nepriklausomybės m. turim progos pamąstyti jogei yra nepaprastai smagus jausmas būti laisvais arba žinoti, kad mūsų broliai už jūrių nėra vergais svetimėm. Imkime tą progą parodyti savo dėkingumą mūsų šios gadynės didvyriams, kurie yra pasirašę po šiuo žemiau atspausdintu aktu mūsų ar mūsų tėvėlių tėvynės, Lietuvos, laisvės išgavimo, sykiu su jais tinkamai apvaikščiūt šią mums svarbią šventę. Nepamirškim visuomet prisidėti savo jėgoms prie įvairių pramogų, kurios pakėlė mūsų tautos vardą.

LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBES DEKLARACIJA

“Lietuvos Taryba, kaip vienintelė lietuvių tautos atstovybė, remdamos pripažintąja tautų atsisprendimo teise ir lietuvių Vilniaus konferencijos nutarimu rugsėjo mėnesio 18 - 23 d., 1917 metais, skelbianti atstatanti nepriklausomą, demokratinius pamatais sutvarkytą Lietuvos valstybę su sostine Vilniuje ir tą vastybę atskirianti nuo visų valstybių ryšių, kurie yra buvę su kitomis tautomis. Drauge Lietuvos Taryba pareiškia, kad Lietuvos valstybės pamatus ir jos santykius su kitomis valstybėmis privalo galutinai nustatyti kiek galima greičiau sušauktas Steigiamasis Seimas, demokratiniu būdu visų jos gyventojų išrinktas”

Vilnius, Vasario 16 d., 1918 m.

Lietuvos Tarybos nariai:

Dr. J. Basanavičius, K. Bizauskas,
M. Biržiška, S. Banaitis, P. Dovydaitis,
St. Kairys, P. Klimas, D. Malinauskas,
V. Mironas, St. Narutavičius, A. Petrulis,
Dr. J. Šaulys, K. Saulys, J. Šernas,
A. Stulginskas, A. Smetona, J. Smilgevičius,
J. Staugaitis, J. Vaištokaitis, J. Vileišis.

ATSIŠAUKIMAS

Gerbiami Vyčiai:

Jau neberekėtų nei priminti Vyčių organizacijos nariams, kad artinasi iškilminga diena, kurioje jie pagerbs savo Patroną — Šventąjį Kazimierą, visi in corpore priimdami Šventąją Komuniją. Kur tiktai gyvuoja kuopa bei apskritis, valdyba ir dvasios vadai turi šventa pareigą stengtis padaryti Kovo 4 d. vieną iš išpuodingiausių lietuviško katalikiško jaunimo tarpe. Ši diena iš visų parodys visiems mūsų obalsio “Dievui ir Tėvynei” reiksmę. Tame dvasiname pokilyje pagerbsime ir Bažnyčios Šventąjį ir Tautos mylėtoją.

Visur Vyčiai atgyja. Visur galima išgirsti gražių išsireiškimų apie vyčių dabartinį veikimą. Nors dalykai juda palengvėliai, bet pažanga yra daroma. Štai dar vienas žygis kur mes galime pasirodyti, kad einam pirmyn. Sumažintas duoklės mokestis pritraukė netikėtai pavienius narius atgal į organizaciją, bet šen ir ten pradeda atgyti net prasideda kuopos. Parodykime naujai įstojusiems nariams, kaip mes skaitlingais būriais kaip jaunimas garbiname Dievą ir savo patroną.

Pageidaujama kur tiktai galima, kad šiton iškilmen Vyčiai pritrauktų visą lietuviškąjį jaunimą pavienius, kurie nepriklauso prie jokių organizacijų, Švento Vardo skyrius, Panelės Švenčiausios sodalietės, Alumnus, Studentus ir visą lietuvišką žmoniją, kurį tiktai galime sugauti ir prikalbinti stoti draug su mumis. Padarykime kad ši Švento Kazimiero diena būtų viena iš iškilmingiausių Vyčių istorijoje.

Pasekmė šito apvaikščiojimo paeis nuo darbo, kurį mes patys įdėsime. Garsinkime savo veikimus. Viešai spaudoje praneškime kokių laiku ir kokiose bažnyčiose atsibus jūsų iškilmė. Kvieskite visą jaunimą, kad dalyvautų kartu su jumis. Štai auksinė proga Vyčiams užimponuoti jaunimą ir augesnius savo idėja ir gražiais darbais. Vytie! Ar myli savo organizaciją? Ar myli savo tautą? Ar myli savo patroną? Ar myli Dievą? Pasirodyk! Štai tavo proga! Darban dėl iškilmingiausios Švento Kazimiero dienos lietuvių istorijoje!

Su pagarba,

KUN. A. VALANČIUS,
Centro Dvasios Vadas

DĒDĒ KASTUKAS

Rambles Around The Globe

Lithuania is and has been the doormat of its stronger neighbor nations for four long centuries. Its people have a pessimistic faith that the right to freedom from foreign oppression will outlive injustice. Do not expect too much of this small agricultural country. If you think it should become mighty again at the expense of other nations, think again. Live and let live, is the best policy to follow.

Look back to the K of L Convention in Hartford. There were delegates there that gave great promise of being untiring workers for the organization and because of this were elected to office or given great applause. These members wanted recognition from others, it was their sole aim, for their zeal has disappeared; and they do nothing but wait for the next Convention to again impress unsuspecting delegates with a fiery explanation as to what has to be done and and subtly intimate that they are the ones who can do any good. You can fool some people all the time if you change your story.

Our American seldom finds time to think his problems out. He is always in the midst of work, with competition crowding him from every side, giving his mind little time for planning. He feels that if he stops working the loss would be immense. Let the sluggard go to the ant, the busy man should keep away from it; the ant would make him work just so much harder. It takes time to think a matter out fully, but it's worth the time and effort.

Kaunas is a clean city with a population of about 100,000 people. I say about, because some people die just to spite another and make a liar out of him. It lacks the hurry, the confusion, the smoke, and the nervous tenseness of our American cities of the same size. Office work begins at 8:00 A. M. and finishes at 2:00 P. M.. A short respite is permitted at 11:00 A.M. for tea, in order to refresh those jagged nerves. As to the rating of speed in work I would say New York is closest to the 100 mark, Chicago second with a 60 mark, and if you want Kaunas in the reckoning it hits the 20 mark for speed. One can't amass a fortune very easily in this city primarily because there's not enough money for fortunes.

When you explain that a fellow is a bear for work, be a bit more explicit and mention whether he's comparable to a bear during the summer or winter months.

Why do we enjoy the movies? Where life is seldom true to fact. This unreality; the painted prettiness of actors and of actresses, the great sacrifices of heroes and heroines, the depth of the romances, the reckless daring and wondrous adventures portrayed, all play upon the fancy and are pleasing to behold. We enjoy living in illusions, it's much easier on the mind than stark reality. This relaxation is beneficial but too much of it is merely a waste of time; the ordinary movie fails to develop the intellect.

Two

MŪSŲ VYČIAI LIETUVOJE

PR. ZDANKUS

Jonas Červokas — L. Vyčiams daug pasidarbavęs kuopose, apskrityse, buvęs Vyčių spaustuvės vedėjas, daug dirbęs ir kitose liet. kat. organizacijose, buvęs „Vyties“ bendradarbis, dabar gyvena Kaune, Vytauto prosp. 8, b. 4. Jis tarnauja prie mėlynujų ženklelių (blue trading stamps), kuriuos išleido Lietuvos Verslininkų sąjunga. Su ūkiu, kuris yra Pakerskų kaime, jam nekaip tenutiko. Jis išsiilgsta savo draugų, likusių Amerikoje, prisimena ir savo skolininkus. Visuomenine darbuote dabar neužsiima.

Vincas Uzdila — L. Vyčių 93 kp. darbuotojas Rochester, N. Y. Lietuvon nuvyko prieš maždaug šešis metus. Nors kilimu iš Dzūkijos (Rudaminos valsč.), tačiau ten mažai laiko tepraleisdavo. Gyvendavo vis Kaune. Jau kelintas metas praėjo kai apsivedė — žmona buvusi mokytoja, dentisterijos studentė, kuri taipgi yra jo parapijonė. Dabar augina dukrelę. Vincas pirko Padrožėlių dvariuką, apie šešis kilometrus iš Kauno važiuojant į Prienus, palei vieškelį. Dažnai jis prisimena Vyčius ir kitus savo likusius draugus Rochesteryj.

Kun. Dr K. Matulaitis — buvęs L. Vyčių 112 kuopos dvasios vadas, tulą laiką buvo „Šaltinio“ redaktoriū, Marijonų vienuolyno Mariampolėj vyresniuolu; tenykščią Marijonų sodybą amerikoniškai aptvarkė, parėražino. rūsis iškasė, kaip kokius patogumus įvedė. Dabar jis yra Londone, lietuvių parapijos klebonu.

Adelė Gabaliauskienė (Rubliauskaitė) — iš pat jaunystės daug dirbusi L. Vyčių organizacijai, buvusi Centro raštininkė, dabar gražiai gyvena Šiauliuose. Jos vyras yra vedėjas Birutės saldinių fabriko.

Kun. Dr. Ig. Česaitis — buvęs L. Vyčių mylimas Centro dvasios vadas ir „Draugo“ redaktoriū, Lietuvoje apleido Marijonų vienuoliją, kiek tai metų dėstė moralę filosofiją Lietuvos universitete, gi dabar yra vieno Lietuvos kariuomenės pulko kapelionu. Jis bendradarbiauja Lietuvos spaudoj, skaito paskaitas, organizacijose darbuojasi. Su dideliu malonumu jis prisimena savo darbuotės Amerikoje laikus, savo pažįstamus, draugus darbuotėj, o ypač Vyčius. Sutikęs Vytį, ar kitą jam artimą amerikietį, nepaleis gerai nepašnekučiavęs, nepavaišinęs.

Jonas Narakas — tai buvo veiklus L. Vyčių 14 kp. (Cicero, Ill.); darbavosi ir kitose liet. kat. organizacijose. Lietuvon nuvykęs rado dar gyvus senus tėvelius. Jie neleido jam grįžti Amerikon, nors pradžioj ir norėjo; turėjo paimti valdyti tėviškę Bružių kaime, Smilgių valsč., Panevėžio aps. Pradėjęs šeiminkauti, jis apsirato su gyvenimu, užbaigė statyti gerą gyvenamąją trobą, pastatė didelius, pavyzdingus tvartus ir kitus trobesius. Jonas pagarsėjo savo apylinkėj kaip pavyzdingas ūkininkas. Kaimynai tuo nesistebi, nes to ir tikiasi iš amerikiečio. Tik, deja, ne visi tokiais pasirodo. Mirus tėveliam, Jonas nepanorėjo ilgai bečle-riauti. Šeduvoj rado gražią, rūpestingą sau šeiminkę. 1931 m. jau turėjo šeimoj dvi dukreles. Kiek dabar turi, nežinau. Berods pereitais metais Narakas tapo išrinktas Smilgių valsčiaus viršaičiu.

V y t i s —

IŠKOVOTA NEPRIKLAUSOMYBĖ

„Tiktai kovodamas žmogus gali pasiekti didžiausios gerovės ir laimės“. Šiuos išminties žodžius prieš daugelį amžių paskelbė Graikų filosofas Sokratas. Ši tiesa tinka ne tik atskiram žmogui, bet ir žmonių junginiui — tautai. Ir tauta visiškos gerovės ir laimės gali atsiekti tik per kovą. Nors darbščios ir gausios, bet gležnos, nemokančios savo teisių ginti tautos labai dažnai patenka kitų tautų ar valstybių verguven, nustodamos ne tik laimės ir gerovės bet ir elementariškiausių prigimtinių dėsnių.

Tokioje buklėje dar neseniai, vos prieš 18 metų buvo ir mūsų Tauta. Ir ji buvo netekusi pačios švenčiausios teisės — laisvės, Nepriklausomybės. Dar visiškai neseniai ją niokojo vienas pavergėjas po kito. Gal būtų ir mūsų tauta žlugusi, kaip žlugo jau daugelis tautų senesniais amžiais, jei nebūtų išgelbėję jos pačios energija, pasiryžimas nugalėti, ar mirti. Surinkusi visas savo jėgas Tauta stoji nelygion kovon su galingais pavergėjais ir įvyko stebūklas—pavergėjai nukrito nuo plietu pavirtusio Tautos kūno ir tauta giliai atsikvėpusi, atsistojo ant savo kojų ir pradėjo vėl gyvent nepriklausomu gyvenimu, artėdama prie laimės ir gėrio.

1918 metų lapkričio 23 dieną Vilniuje buvo išleistas pirmasis įsakymas kariuomenei, kuriuo buvo paskirta Apsaugos Tarybos, o pulkininkui Galvydžiui-Bykauskui buvo įsakyta formuoti 1-ji lietuvių pėstininkų pulką. Į šią datą tenka žiūrėti ne tik kaip į vienos valstybės institucijos pradžia, bet ir kaip valstybės faktiško kūrimosi pradžia. 1918 m. vasario 16 d. Vilniuje paskelbtas Lietuvos Nepriklausomybės Aktas buvo labiau moralinio bei formalinio pobūdžio, negu realinio. Realus, faktinas Lietuvos valstybės organizavimasis prasidėjo tik atsiradus fizinei jėgai — kariuomenei.

1919 metų vasario 7 d. Lietuvos kariuomenė turėdama vos porą pėstininkų pulkų ir keletą nepilnų atskirų batalionų, bei smulkių specialių dalių, atsigrįžo prieš patį pavojingiausį priešą — rusus bolševikus. Pirmosios kautynės su daug gausingesniu priešu įvyko ties Kėdainiais. Priešai netikėtai sulaukė iš lietuvių griežto pasipriešinimo, atlyžo atsitraukė. Lietuvos kariuomenė pirmųjų pasisėkimų paskatinta, o be to ir fiziškai sustiprėjus ėmė pulti toliau, vis platesniu frontu. Laimėjimai sekė laimėjimus; gausingi priešai, matydami Lietuvos sūnų pasiryžimą ir pasiaukojimą už šventą tėvynės vadavimo reikalą, pakriko dvasioje ir buvo iš Lietuvos žemės išvyti 1919 m. rugpiūčio 31 d. O 1920 m. liepos m. 12 d. su Rusija buvo sudaryta garbinga sutartis, pagal kurią Lietuvai teko Vilnius, Gardinas ir kitos lietuviškos žemės.

Besikaunant lietuviams su rusais ir prasidėjus nesantaikai su lenkais prieš kuriuos jau teko pastatyti ištisą frontą, 1919 metų rudenį žiemų Lietuvoje palei Kupiškį, Šiaulius, Radviliškį atsirado naujas priešas — Bermonto — Avalovo gaujos. Susikūrusios mūsų kovojusios kariuomenės užnugaryje iš Lietuvą „pamėgusių“ vokiečių dezorganizuotų kareivių ir rusų belaisvių, jos plėšdamos ramius Lietuvos ūkininkus, kasdien vis darėsi pavojingesnės. Todėl Lietuvos kariuomenė vos spėjusi apsidirbti su rusais-bolševikais, atsigręžė prieš šiuos pastaruosius ir trumpu laiku juos sukūlė. Tiesa čia lietuvius gerokai sutrukdė Santarvės (Did. kare nugalėjusių valstybių) komisija, keletą kartų užtarusi sumuštus bermontininkus ir nedavusi mūsų kariuomenei tinkamai išnaudoti kovose laimėjimus. Bet neatsžvelgiant į tai 1919 metų gruodžio m. 15 d. Lietuva nuo bermontininkų gaujų buvo išvalyta.

Ilgiausiai Lietuvai teko kovoti su klasingais „broliais“ lenkais. Prisimindami sutrunijusią Liublino uniją ir jausdamiesi tartum Lietuvos giminės, globėjai, norėjo vėl bet kuriuo būdu uždėti Lietuvai savo pragaištingą globą. Lenkai vėl svajojo, kad jiems pavyks pasiekti 1772 metų ribas ir sudaryti suvienytą valstybę „od morza do morza“ („nuo jūros ligi jūros“). Tačiau lietuviai gerai atsimindami Lenkų valstybinius negalumus, dėl kurių žuvo seniau kaip Lietuvos tarpe ir pačių Lenkų nepriklausomybė, visokiais būdais tos neprašytos globos kratėsi. Negalėdami geruoju įsipiršti globėjais, lenkai pradėjo jėga mus „globoti“. Nutaikiusi sunkesnius Lietuvai valandas, Lenkija grobė gabalą po gabalo Lietuvos žemes. Ir net pačiame Lietuvos viduryje Kaune, laikinojo Lietuvos vyriausybės bustinėj susuko išdavikų „peoviakų“ lizdą, pagriebti krašto valdžią, o netoli stovėję lenkų legionai buvo pasiryžę išdavikų darbą skubiai paremti.

Tačiau ir nuo šių priešų Lietuva išsigelbėjo. Peoviakų (lenkų slaptos kariškos organizacijos) darbas buvo susektas ir laiku sustabdytas, o patys lenkai su visais kaimynais susipešę buvo bolševikų sukulti ir vos neprarado savo Varšuvos.

Lietuviai atgavę savo sostinę Vilnių ir beveik visas savo etnografines žemes, norėjo su Lenkais susitarti. Lenkai irgi sutiko derėtis. 1920 m. rugsėjo 20 d. santarvės atstovams dalyvaujant Suvalkuose prasidėjo taikos derybos. Bet lenkai derybas vilkino, nes ruošė Želigovskio „žygį“. Spalių 7 d. Suvalkuose lietuvių ir lenkų atstovai pasirašė taikos sutartį, pagal kurią Vilnius buvo paliktas Lietuvai, bet jau spalių 9 d. jie tą sutartį sulaužė! Lenkų generolo Želigovskio grupė įsibrovė į Vilnių ir kitas Lietuvos žemes.

Šis klasingas ir groboniškas lenkų žygis nepalaužė lietuvių dvasios, bet dar sustiprino jų pasiryžimą. Padidinę kariuomenę iki 4 divizijų, lietuviai narsiai puolė įsibrovėlius lenkus, ir ties Širvintais ir Giedraičiais juos smarkiai sukūlė. Lenkai galvatrukčiais pradėjo bėgti ten, iš kur atėję ir pats Želigovskis vos nepateko į lietuvių rankas. Lietuviai lengvai būtų atsiėmę Vilnių ir kitas užgrobtas žemes, jei vėl nelemtai būtų neįsikišusi Santarvės komisija, kuri pareikalavo sustabdyti karą ir nutiesė neutralinę zoną. Šią zoną vėliau padalino ir pavadino demarkacijos linija, kurią 1922 metais Ambasadorių konferencija pripažino Lietuvių-Lenkų siena. Nors Lietuva prieš tokią „sieną“ protestavo, bet santarvininkai labiau žiūrėdami Lenkų interesų, į tai neatkreipė dėmesio. Todėl net ligi šiol toji laikina kovojusių kariuomenių skiriamoji linija tebėra faktiška Lenkų-Lietuvių siena, atskyrusi nuo Lietuvos bent trečdalį jos žemių su senąja sostine Vilniumi.

Nors ir netekę brangaus Vilniaus krašto lietuviai nenuleido rankų, ir toliau kūrė savo valstybę. 1922 m. kovo 31 d. lietuviai pagal plebiscito duomenis užėmė Palangą, o 1923 m. sausio 15 d. po klaipečių sukilimo, Lietuvos kariuomenė įžengė į Klaipėdos kraštą.

Vaduojant kraštą nuo priešų, nemažai Lietuvos sūnų paguldė už Tėvynę savo galves. Per Nepriklausomybės karą žuvo kautynėse ir mirė nuo žaizdų 1401 karys (40 karininkų, 1294 kareiviai ir 67 šauliai), buvo sužeisti — 2677 (93 karininkai, 2438 kareiviai ir 146 šauliai), dingo be žinios — 829 (16 karininkų ir 813 kareiviai), mirė nuo užkrečiamų ligų — 237 kareiviai, liko invalidais 154 karininkai ir kareiviai. Šių aukų kiekvienas lietuvis kaip gyvenęs Lietuvoj, taip ir svetur negali pamiršti, nes tik per aukas ir pasišventimą atgavome Laisvę mūsų brangiai tėvynei Lietuvai. —Kapitonas VILUTIS.

LITHUANIAN IMMORTALITY

In many Lithuanian periodicals there often appears a Lithuanian "Who's Who." They mention a few notables in the sport world and an occasional opera star; but thus far they have failed to bring into prominence any Lithuanian with a distinct title to permanent renown. I mean those who deserve to be recognized as great in representing the Lithuanian race and in contributing something to universal knowledge and culture. Germany, England, Ireland, and other nations have left their mark upon the world of learning. Their intellectual produce has influenced in some form or other the trends of western culture. With keen disappointment I have often asked myself these questions. Has Lithuania ever contributed anything really outstanding? Has she influenced history, fine arts, or science in any way? If great men can produce these things, who and where are her great? I have searched in vain for an answer to these cogitations.

Within the Lithuanian race there lies a vast treasure of potential culture. But before masterpieces can enrich the libraries, museums and halls of the world, someone with extraordinary ability and genius must draw forth Lithuanian lore and inspiration with supreme artistry. Lithuania needs a Dante, a Chaucer, or a Homer to tap the ancient spring of its cultural sources. Lithuania must have masters to place before the world the heart, the mind, the ideals, the antiquity, and the purity of the Lithuanian race. The soul of Lithuania must be laid bare before the critical eyes of connoisseurs in art, in epic, in sculpture and in grand compositions. If a truly great opus should ever appear in any of these fields Lithuanian immortality will have begun.

Who will doubt that this is possible? The material necessary for this work is plastic and has scarcely been used. Renowned philologists, such as Botts, and a host of amateurs bear witness in laborious articles to the perfection of the Lithuanian language. Upon scrutiny and comparison this fact cannot help but beget sincere conviction. It has the beauty of form found in Plato's "Apologia," the naivete of expression in the tenderest of Sappho's or Horace's lyrics. The perfection of the construction of every word equals, if it does not surpass, that found in any of the dead languages. The keynote of its marvelous syllabic structure lies in its primitive simplicity. Today, as in former ages, the intellectual acumen of a race is judged fundamentally by the perfection of its mother tongue. If this be true, then we should conclude that the intelligent quotient of the Lithuanian race ranks among the highest. Hence the Lithuanian race ranks among the highest. Hence neither the material nor the intelligence are lacking, in order that the future Lithuanian genius might come forth.

Philosophy is natural to all men. The sage interprets it scientifically and portrays with complex delineation an artistic tapestry of intellectual beauty. What lacked nicety before, now has color, voice, and power. So the prodigy of a people assembles and expresses the aspiration, the thoughts, and emotions of his country. Mozart, Michael Angelo, Goethe, Cellini, and a veritable litany of superb artists have caught and expressed the soul of their people. Yet paradoxically, none of these belongs strictly to any particular race or clime. They are citizens in the great cosmopolitan sphere of humanity by reason of their genius. By grasping the spirit

of their peoples they automatically added to the scope of universal culture. In a word they have sounded the depths of human nature through the medium of a nation, and this nature every man can understand and appreciate.

Ah, Lithuania, your treasures have remained untouched. Like old wine your ideals, your thoughts, your reserved solemn joys, and your deep sorrows are grown rich with age. Your "Dainos" have burst spontaneously by the thousand from each peasant, so that each could say with Shiller, "Aus meinen grossen schmerzen mach ich die kleine Lieden." With singing words your sons and daughters have painted their song portraits throughout the centuries. Like a precocious child possessed of the greatest natural gifts which God and environment can offer, you still await the knowing hand of the master to guide you.

Each Lithuanian peasant is a poet, a sculptor, a virtuoso, an artist. Where is the master who will write the grand epic of the race, the master-sculptor who will carve Lithuanian immortality, the master-artist who will stain in canvas the story of a living antiquity? The material is at hand but the master is still wanting. The pupils await the skillful hand, the intellectual giant to complete and perfect their portraits of Lithuanian culture begun so long ago, but never adequately expressed.

If sorrow makes for art, Lithuania has centuries of tears. If joy makes for composition, Lithuania has smiling rivers and laughing forests with their counterpart in the peoples' heart. If grandeur makes for architecture, for vastness of the imaginative, and depth of thought, Lithuania has her mighty dunes, her lofty trees and high clear heavens with their character impressed upon the sombre, brooding personality of the Lithuanian people. If you want, an epic, Lithuania has a theme, has her Aeneid, her Achille, her Sid, and her

(Continue on page five)

PLIAGIARIZMAS

(Vyties bendradarbio p. P. R. dėmesiui.)

„Vyties“ No. 1 (šių metų) radau idėta labai gražų vaizdelį, „Miestelio Onytė“, Tamstos paskirtą „savo idėjos draugams Vyčiams bei jaunimui, kurie užmiršta savo tėvų lietuviškąją kalbą.“ Beskaitant, kaž kas nanašaus man prisiminė. Ir neklydau: toji Tamstos „Miestelio Onutė“ (ne Onytė) yra žodis į žodį (tik su kai kuriom spaudos klaidom) kopija Ksav. Vanagėlio (Sakalausko) knygutės, išleistos prieš karą. Vadinasi, Tamsta p. P. R. papildėte pliagiata (raštišką vagystę.)

Gražu, kad Tamsta, pats brangindamas tėvų kalbą, per spaudą paragini ir savo idėjos draugus ją branginti ir tam parenki pavyzdžių, bet iš kitos pusės Tamsta pats čia pat duodi savo idėjos draugams žemą pavyzdį—pasisavinti kitų autorių raštus.

Pliagiatas (vogimas svetimų raštų) yra labai žemas dalykas ir baudžiamas.

Autorius „Miestelio Onutės“ Ksav. Vanagėlis yra dar gyvas senukas, savo raštais labai nusipelnęs lietuvių tautai. Iš profesijos mokytojas. Gyvena ir skursta taip pat svetur. Mūsų mėgiama daina „Kur Banguoja Nemunėlis“ ir kitos taip pat yra jo parašytos.

Iš Tamstos p. P. R. pusės būtų labai mandagu parašyti Ksav. Vanagėliui laišką ir atsiprašyti. (Adresas: Poland, Warszawa, ul. Grybowska, K. Sokolovski) Be to, ir sykiu nusiūstas dolerukas, kitas labai pradžiugintų senelį, kuris ir jaunas būdamas ir dabar, kad ir svetur gyvendamas, yra nepalaužiamos dvasios lietuvis. Už tai ir svetimi jį gerbia.

IG. SAKALAUSKAS (Sakalas).

TĒVU PEDOMIS

Braungiausiu tėvų turtu yra jų vaikai. Tėvai rūpinasi savo vaikų likimu, jie stengiasi, kad jų vaikai būtų sotūs, tinkamai aprėdyti, gražiai elgtusi, kad visuomenė jais didžiutusi. Savo uždarbį, savo naudą atiduoda vaikų gerovei. Mažai rasime tokių tėvų, kurie nesirūpintų savo vaikų gerove. Nes jų tikslas yra, kad jų vaikai užaugę būtų laimingesni už juos pačius. Matome tą tėvų rūpestį ir triusą savo vaikų reikale. Kitą kartą tėvai apie save net užsimiršta, bet žiūri, kad tik vaikams tektų kas reikalinga. Tėvai nori, kad jų vaikai būtų dorūs, gražūs ir pavyzdingi. Dauguma lietuvių šeimynų stengiasi, kad jų vaikai netik medžiaginiai būtų tinkamai aprūpinti, bet kad ir paveldėtų savo tėvelių kilniąsias vidujines žymes. Jie nori, kad jų vaikai būtų gerais katalikais ir lietuviais, tadgi pageidavimas jų yra, kad vaikai eitų jų pėdomis. Prirodymui to jų noro yra siuntimas savo vaikų į lietuviškas parapijos mokyklas, kame tikyba ir jų kalba dėstoma. Tadgi tėvai nori atiduoti savo vaikams viską, ką gero jie turi, netik apčiuopamąjį turtą, bet ir dvasios turtą—tikyba ir kalbą. Daug lengviau būtų tėvams gyventi jei jie nesirūpintų savo vaikų laime ir likimu, jei jie nepaisytų savo vaikų. Tada jie galėtų mažiau dirbti, lengviau pragyventi, skaniau pavalgyti, gražiau rengtis. Nes tą, ką išmeta vaikų reikalams, galėtų suvartoti savo reikalams. Tačiau jie daro priešingai, nuo savęs nutraukdami atiduoda vaikams savo sunkiai uždirbtus centus. Tai reiškia didelį prisirišimą ir meilę prie savo vaikų. Lietuvos jaunimas atvažiavęs į šią šalį sudarė tas gražias šeimynėles, kurias vadiname tėvais. Tos tikinčios lietuviškos šeimynos davė tą gražųjį šiai šaliai lietuvišką jaunimą. Iš to gražus atkeliavusio iš Lietuvos jaunimo, gimė ir gimsta dabartinis Amerikos lietuvių jaunimas. Sveikas, gražus ir energingas.

KELIONĖ Į AMERIKĄ

„Eisim, eisim, mes čia nebūsime“... Taip dainuodamas Lietuvos jaunimas apleisdavo būriais savo šalį ir keliavdavo į užjūrį. Rusų-Vokiečių priespauda trėmė juos iš gimtos šalelės, iš tėvų pastogės. Atkeliavo, atsivežė savo gerą sveikatą, savo tikyba, savo kalbą ir papročius. Apsaugojimui to atvežto brangaus turto kūrė draugijas, parapijas, mokyklas. Sunkiai dirbo ir gausiai aukojo toms savo įstaigoms kurti ir jas palaikyti. Tą darė netiek savo gerovei, kiek ateinančių kartų labui. Nes atvažiavę rado čia ir svetimtaučių jau sukurtas gražias parapijas, mokyklas ir bažnyčias, galėjo prie jų prisilieti, nebūtų reikėję tiek vargo ir pinigų išmesti kaip kad steigimui savųjų. Bet ateiviai gerai nujautė ir suprato, kad be savųjų įstaigų žūs patys ir jų vaikai svetimtaučių bangose. Iš to galima suprasti, kad ateivių mintis buvo, jiems išnykus iš šio pasaulio, kad jų vaikai užimtų jų vietas ir sektų jų pėdas; kad jiems pasitraukus iš gyvenimo jų vaikai tą gražų jų sukurtą darbą palaikytų. Tadgi tas yra kaip kokis testamentas tėvų savo vaikams. Ant kiek galima spręsti išrodo, kad turbūt čia gimusieji lietuviai yra skaitlingesni už ateivius, kurių skaitlius kas karts mažėja. Jeigu nors dalinai rastusi vaikuose tiek meilės kiek tėvai parodė savo vaikams, tai nereikėtų abejoti apie prisirišimą prie tėvų kalbos, papročių ir tikybos. Kaip medžiaginis turtas pereina į vaikų rankas ir jie su džiaugsmu ima savo žinion, taip ir dvasios turto, tėvų kalbos ir papročių, neturėtų kratytis ir užmiršti. Lietuviai ateiviai būdami gerais piliečiais šios šalies sunkiai ir teisingai darbuodamies įsigijo gerą vardą ir pagarbą. Jei jaunimas eis

savo tėvų pramintais takais dar didesnę pagarbą užsielnys; tai daug reiškia. Bet jeigu tas visas brange nybes paniekins, aiškus dalykas, kad už tai laimės neigys.

GAUSŪS ATEIVIŲ DARBAI

Ateiviai atplaukę į šią šalį atsivežė su savim sveiką kūną ir sveiką sielą. Jų darbai kalba patys už save. Jų uždėtos mokyklos, bažnyčios, draugijos, tai paminklas ateinančioms kartoms. Negana to, jie neužmiršo nei Lietuvos reikalų. Amerikiečių milijonai dolerių nusiųsti į Lietuvą padėjo Lietuvos Valstybei kaip nepriklausomybės taip ir ekonominius pamatus. Reikia žinoti, kad ateiviai turėjo sunkesnes aplinkybes tą visą įvykdinti, atkeliavo be kalbos, be pinigų ir apsigyveno tarp svetimųjų. Bet jie padarė savo darbą, atliko kaip reikia. Jaunoji gi karta mokėdama puikiai šios šalies kalbą, gyvendama daug geresnėse aplinkybėse, įgijusi mokslą galėtų nuveikti savo tautos labui daug daugiau negu ateiviai.

ARTINASI KVOTIMAI

Senoji karta užleidžia savo vietas ir darbus naujajai. Išrodo, kad naujoji karta daug daugiau galėtų nuveikti. Tadgi, artinanties veikimo kvotimams, jei jaunimas seks testamentą savo tėvų, daug gero padarys. Jeigu gi nukryps nuo savo tėvų pramintų takų, žlugs svetimųjų tarpe. Užmirš savo kalbą, papročius ir dings svetimtaučių jūroje. Tėvų meilė lietuvių kalbos ir papročių teviešpatauja jaunimo širdyse. Gimtoji kalba, tai tautos žymė. Tadgi mūsų gražioji kalba tebūnie vartojama jaunųjų šeimų tarpe. Te ugnelė tėvų papročių dega jų širdyse.

—KUN. A. BRIŠKA.

(Continued from page four)

mighty Trojan wars. Again I repeat only one thing is lacking. Where is the master to give utter to these things? The bonds of oppression are severed, your Russian Captivity is over. Lithuania, sound the clearion call among your children. Let your masters come forth and fill the universe with Lithuanian immortality.

By EDWARD ZARRETT

EDWARD MONCHUN

Recording Secretary for the second time. Chairman of Dramatic Committee of Council 6.

GEORGE WASHINGTON

This year marks the two hundred and fourth anniversary of the birth of the "Father of our Country". The name and fame of George Washington have withstood the acid test of time and have grown immortal in the annals of American history.

George was the first-born child of a family of six, of the second marriage venture of Augustine Washington, whose marriage was with Jane Butler in 1715; she died in 1728; his second marriage was to Miss Mary Ball on March 6, 1731. George Washington was born February 22, 1732, in Wakefield (as the Washington homestead was then called) at Bridges Creek, near Fredericksburg, in Westmoreland county, Virginia.

As a planter and frontiersman, Augustine Washington did not have much time for books and sports, therefore George did not receive much of an education. Being a large landed proprietor, Augustine, upon his death on April 12, 1743 left farms to each of his children; George inherited the house and lands on the Rappahonock, and here he acquired a practical education—that of a plantation owner.

As a young man of fifteen George was desirous of becoming a seaman but was dissuaded from doing so by his mother, and turned his attention to land-surveying. He was employed as a surveyor by the Lord Fairfax, Baron of Cameron, on March 11, 1748, for the purpose of surveying the Lord's property in the Northern Neck of Virginia. Later, Washington was appointed Public Surveyor of Fairfax County. However, George's surveying career terminated in 1751, when his half-brother Lawrence succeeded in having him appointed Adjutant-General, with the rank of Major, at a salary of \$750 a year.

In the meantime, George was buying farms one after another with his savings and patenting others. The estate of Mount Vernon (consisting of 2500 acres) became his property in 1753 by the will of Lawrence Washington, who bequeathed it to "his beloved brother George"—after his daughter, who died when an infant. Besides other estates in Virginia, he owned extensive tracts of land (more than 30,000 acres) in Maryland, Pennsylvania, and along the Ohio river.

While in the military service, he courted Mrs. Martha Custis, the widow of Col. Daniel Parke Custis, and married her on January 6, 1759. The union, besides being a happy one, gave Washington the custody of the two Custis children, and increased land acreage to his already vast estate. His wife was devoted to him, adorned his household at Mount Vernon and later presided with grace and dignity over his home at the Capitol as the first lady of the land. No children were born to them, nevertheless, the Custis children were accepted by Washington as his own.

Washington was elected to the House of Burgesses in Virginia in 1759 and served in the capacity of legislator for fifteen years (1775). In 1774, he was selected as one of the delegates from Virginia to the First Continental Congress, where he gained the reputation for practical wisdom.

In May 1775, the Second Continental Congress convened at Philadelphia. The situation in the colonies was growing tense; at Lexington blood had been shed, when the New England militia had fired on the British Regulars; preparations were being made for war. On June 15th, George Washington, who had been promoted to the rank of Colonel and was again present as one of the delegates from Virginia to this Congress, was unanimously elected Commander-in-Chief of the Colonial Army. He assumed his duties July 3, 1775, at Cambridge, Massachusetts. His army consisted of about 14,500 troops from New England, who were stationed at vantage points around Boston.

There were not many battles fought in the American Revolution. Washington's successful efforts were at:-

Boston (March 17, 1776)
Trenton (December 26, 1776)
Princeton (January 3, 1777)
Monmouth (June 28, 1778)-An indecisive battle
Yorktown (December 19, 1781)

Washington's losses:-

Brooklyn (August 27, 1776)
White Plains (October 28, 1776)
Brandywine (September 11, 1777)
Germantown (October 4, 1777)

Washington's Birthday was publicly celebrated for the first time at Newport on February 22, 1781, when the troops and French officers began the custom of observing the day as a holiday in honor of the "Father of our Country".

The Revolution came to an end on October 19, 1781, with the surrender of Cornwallis at Yorktown. The laurels of victory fell to Washington, who had carefully planned and secured the perfect cooperation of the naval forces with the land forces. To quote on historian- "To overcome the difficulties in the way, and achieve a masterly triumph was the work of a great general". On December 4th of the same year, Washington held a final farewell meeting with his officers in Fraunce's Tavern in New York, then, on Dec. 23rd, he resigned his commission at Annapolis to return to private life. He had achieved his boyhood dream of having gained "the reputation of the first soldier of his time". In retirement, being a man of large business interests, he led a life of a country gentleman.

In May 1787, Washington was again recalled to public life; he was appointed as one of the delegates to the Federal Convention, was chosen as the President of the Convention. This body drew up the Constitution of the United States which was passed and ratified by the majority of the states a year later and which governs these United States to this very day.

According to the newly adopted Constitution, the first Presidential Election was held January 7, 1789; George Washington was unanimously elected the President of the United States. He set up the Capitol and the White House at New York and refused any pecuniary remuneration for his first term, but Congress fixed the payment of \$25,000.00 per annum as his salary for the second administration.

The second Presidential Election was a duplication of the first; Washington was again unanimously elected. There was no other American who had such meritorious popularity. With Washington as President our country prospered and flourished both in wealth and in the esteem of foreign powers. In his farewell address of September 1796, Washington stressed his policy of non-interference (neutrality).

Refusing a third term, Washington retired to private life at Mount Vernon. Here he lived the active life of a farmer. On December 12, 1799, he was in his saddle making the regular rounds of his plantation regardless of the sleet and rain. This exposure resulted in a severe cold, developing into an attack of quinsy, which proved fatal on the evening of December 14, at 10:00 P. M.

Washington died at the age of sixty seven, truly a great American, beloved and mourned by all, and fully meriting the phrase so often mentioned in connection with the beloved name of Washington, "FIRST IN WAR, FIRST IN PEACE, AND FIRST IN THE HEARTS OF HIS COUNTRYMEN".

—Joseph C. Peters

"TO MY VALENTINE"

The expression "To My Valentine" is based on very ancient folklore. Traces of the Valentine custom have been found among the Pagans of the Northern Region of Ancient Europe. The custom of sending Valentines, sentimental or comic love-messages, was originated about the time of the Roman Lupercalia, during the reign of Emperor Claudius, about 250 A.D.

According to the Catholic Church, February fourteenth is observed as the feast of seven Saints, and the veneration of the head of the eighth, all named Saint Valentinus. These martyrs had lived in various parts of the world: France, Belgium, Spain, Africa, but the two greatest were, a priest at Rome and a Bishop in Umbria, both of whom lived in the third century. It is probable that the tradition of modern observance of St. Valentine's Day originates as a commemoration of the loving and charitable disposition of Saint Valentine, the priest at Rome, who was beheaded in 270 A. D.

In England, during the time of Chaucer, the custom was to place the names of young men and women in a box and draw them out in pairs on Saint Valentine's eve. Those whose names were drawn together had to exchange presents, and be each other's valentines throughout the ensuing year. In Shakespeare's time, the same custom was observed with one exception, men only presented gifts.

In Colonial times in America valentines were either sentimental or comic love-messages, generally poetical in nature and adorned with ornamental or grotesque figures and were always sent anonymous.

Modern etiquette demands the serious valentine message must bear a signature; comic valentines nowadays are printed on cheap paper, contain caricatures of the persons to whom they are sent and are always sent anonymous (for obvious reasons!).

—ACINOM

ABRAHAM LINCOLN

One April afternoon in 1831, a group of people stood on a bluff overlooking the Sangamon River, a few miles northwest of Springfield, Illinois, watching

a flat boat stuck on the mill dam its bow in the air, water coming in over its stern. There was a great deal of excitement. The whole population of New Salem was lined along the bank, giving advice on how to right the boat.

The only one who seemed to be doing anything was the boat's pilot, a long, lanky youth of twenty-two, wading around in the water with his trousers rolled high above his knees. He unloaded the water-soaked cargo from the stern where it had slid, bored a hole in the flooring, and called for volunteers to stand in the tilted-up bow, so that their weight might slowly tip the boat forward over the dam. As the stern rose, the water ran out the hole, which was then quickly plugged up and the boat righted once more. The excited owner, one Denton Offut, rushed up to the resourceful young giant and heartily shook his hand.

"Abe Lincoln," he said "when you get back from taking this cargo down to New Orleans, I'll have a job ready for you here in New Salem clerking in a store I figure on opening."

Three months later, Lincoln returned to this little town on the bluff to make his living. It was less than a year since he had come with his father from Indiana to Illinois, and after helping him clear the land and build his cabin, Abe had decided that, as there were his step-mother's sons at home to run the farm and he had now come of age, he was free to take his step. Thus he entered New Salem, an unlettered, penniless, railsplitter, with little to recommend him on first sight except a powerful physique.

When he left four years later, he was a member of the state legislature and respected for his keen mind, his kindness, and his common sense.

Soon after he left, the Sangamon River traffic was diverted to Petersburg, two miles north, which had a better harbor, and the curtain was rung down on New Salem. For eighty years this town site was a pasture land. But in 1921 plans were started which have resulted in the restored New Salem visited today, now an Illinois State Park and Lincoln shrine.

On the left up the hill is the Offut store, scene of the famous wrestling match. Lincoln's employer had a habit of boasting that his clerk could lift more, throw farther, run faster, and wrestle better than any man in the country.

The bullies of the town were the "Clary's Grove Boys," a bunch of good-natured roughnecks who often initiated a newcomer by beating him up or nailing him into a hogshead and rolling it downhill. When they saw Abe Lincoln's long legs and arms they carefully let him alone, but Offut's boasting led to dispute, contradiction, and finally a challenge to wrestle Jack Armstrong, the champion of Clary's Grove. Lincoln hated this "wooling and pulling," as he called it, but Offut's indiscretion had left him no choice but to fight. The betting ran high, but as a whole there were more jack-knives, tobacco plugs, and drinks placed on the ox-like Armstrong than on his sinewy opponent.

At a signal they started wrestling, and at once Armstrong realized he had met his match. Suddenly he abandoned honest tactics, and bringing his heel crashing down on Lincoln's instep, early succeeded in throwing him. At this Lincoln saw red. Picking up the pride of Clary's Grove in his arms he tossed him back over his head onto the floor. For a moment a general battle seemed inevitable, but Lincoln looked so ferocious in his anger and so ready to take on more, that defiance turned to admiration, and the Clary's Grove boys called off the fight.

From this time on Lincoln became the hero of the community, and was chosen umpire for all the cock-fights, wrestling matches, or horse races that took place.

It was while clerking at Offut's store that he came to be called "Honest Abe". Once, after having discovered he had overcharged a woman six and a half cents, he walked three miles that evening to return the money. On another occasion he found that while weighing tea he had overlooked a four-ounce weight that lay on the scales. When this was discovered, he closed up shop and hurried off to deliver the four ounces lacking.

Story-telling was a favorite pastime, and in this Lincoln excelled. At Rutledge Tavern in the evenings he would stretch his long legs from a chair in front of the fireplace and keep the listeners in an uproar with his quick wit and humor. There were five girls in the Rutledge family, and Ann Rutledge, just nineteen when Lincoln met her, was the eldest and fairest. She had Titian blond hair, simplicity of manner, and great natural charm. Everyone in the village liked her and three men loved her—Samuel Hill, whom she quickly rejected; his business partner, John McNeil, a rich settler from New York with his fine city ways; and Abraham Lincoln, who in spite of his crude clothes and noticeable lack of good looks, unconsciously attracted her from the first. Lincoln worshiped Ann, but she was promised to John McNeil and his sense of honor would not let him tell her how much she meant to him.

Business was poor at Offut's store, and when volunteers were called for the Black Hawk War, Lincoln enlisted and was elected Captain of his company. In turn he appointed Jack Armstrong as sergeant. The "soldiers" wore buckskin breeches and coonskin caps, and carried flintlock rifles with powder horns slung over their shoulders. But the nearest Captain Lincoln came to fighting a battle was to help bury some men who had been killed in one the day before. There were several months of hunger and hardship, and on July 10, 1832, the company was disbanded in White-water, Wisconsin, leaving Lincoln, whose horse had been stolen, to return home on foot, except for such few

"lifts" as were offered. On his arrival he took up residence at the Rutledge Tavern and was thrown into daily contact with Ann.

Although the election was only ten days off, he announced his candidacy for the legislature as a Whig, the party then out of favor in Illinois. There was no time left to canvass the county and he was defeated, though New Salem voted for him almost to a man. His ideas were often far ahead of his time. He never drank and was in favor of temperance, and four years later his political platform included woman's suffrage. This defeat for the legislature was the only one he ever suffered directly at the hands of the people.

And so it was that this picturesque backwoods village was the stage on which the immortal Lincoln laughed and loved and dreamed long dreams, and then went on to conquer. Tourists linger long over the old family Bible of the Rutledge family, now a sacred relic in the Lincoln Museum erected by the state at New Salem. This Bible, now yellow with age, carries the birth and death record of Ann Rutledge, Lincoln's first love, with whom he was engaged to marry. Her untimely passing brought the melancholy to Lincoln's face, that remained until his death.

And engraven on a modest tombstone at the head of a small mound in the little burying ground at Petersburg, one may read these words:

Out of me, unworthy and unknown, the vibrations of deathless music; "with malice towards none, with charity for all." Out of me, forgiveness of millions towards millions and the beneficent face of a nation springing with justice and truth. I am Ann Rutledge who sleeps beneath these weeds, beloved of Abraham Lincoln, wedded to him, not through union but through separation. Bloom forever, O Republic, from the dust of my bosom!.....
January 7th, 1813—August 25th, 1835.

Adapted from historical incidents by Jane E. Higbee.

OUR SACRED VILNA

*For the sake of our forefathers
O Almighty Father above,
Do not forsake your children,
But bless us with your love.
We have knelt to Thee with fervor,
And beseeched your Heavenly grace,
O merciful and Righteous Father;
Protect our suffering race.
We have not lost our devotion,
For Thee our Protector Divine
And await with Christian patience,
Your word of judgment sublime.
O Vilna, sacred Vilna,
Despair not of your woes,
For God Almighty in Heaven
Will crush your beastly foes.
And then with joyous ardor
Happy and hand in hand,
We shall behold you again,
With your faithful Motherland.*

The Booster

DAINOS AIDAS

(L. V. „DAINOS“ CHORO SKYRIUS)

Rašo RED CHERRY

LIETUVOS VYČIŲ „DAINOS“ CHORAS pradėdamas šį skyrių nori kad visi susipažintu su veikimu ir nariai. Žinodami kas yra veikiama, kad paremtų, pažindami narius patys gautų drąsos ir įrašytų ir padėtų išauginti chorą į nevien tik geriausią Lietuvių tarpe, bet gerai žinomą per visas Suvienytas Valstijas, o net ir kitas karalystes ir respublikas.

Šio skyriaus raštai nebus vien tik apie chorą, bet apie L. V. „DAINOS“ CHORO RĖMĖJŲ DRAUGIJĄ; nesibaigs su žiniomis iš Muzikos ir Teatro pasaulio, bet turės žymės net Radio Programose, pridėjus juoko ir sumaišius su biskiu gero „skandalo“ bus jums įdomu pasiskaityti — tad-gi nuo šios laidos visi sekite ir kitoms pasakykite ape šį skyrių. Ačiu.

PROF. „JIMMY“ RAKAUSKAS yra naujas populus Choro Vedėjas. Jis turi originalų būdą mokinimo. Netikite — tai pamėgkite „Old Man River“ išmokti į pus-valandį! Bile tris dainas niekad nematytas viename vakare! Vakaras tik valanda ir pusė.

Turint tai, galima tikėtis ateityje Choro parengimose originališkumo, naujų įvairių dainų, naujų veidų dainininkų pasirodymose; o žinuote, kad Daina palai-kys Lietuvybę tik su pagalba nevien jaunimo, bet ir senesniųjų.

Geras „sempelis“ buvo „DRAUGO“ koncerte. Ar jums patiko? Šis skyrius nori žinoti, parašykite kortelę!

HELEN BARTUSH, žymi Lietuvė operos dainininkė pasirengus nuo dabar dalyvauti įvairuose Choro rengimuose išpildant dalis ir roles programe.

JUOZAS KRAUJALIS, kuris buvo tykus narys, dabar yra darbštus, veikiantis pirmininkas, jeigu niekas kitas jums nepatiks, jis jums patiks.....ypač mergaitėms.

„CHAILIS“ PAŽARSKIS, populus baritonas, yra buvęs choro pirmininkas ir užtikrina, kad visada pasirengęs pagelbėti Chorui.

Gal kas nežino, bet IG. SAKALAS yra Rėmėjų Draugijos Pirmininkas. STASYS ŠIMULIS išdininkas ir atspėkite, kas raštininkas?

LIŪDAS TENZIS yra nevien popularingiausias narys ir baritonas bet buvęs Choro pirmininkas. Meilės paukštelis praneša, kad neužilgo bažnyčios varpai suskambės ir vargonai sugriež „Aš myliu tave“ ir moterystės ryšiais bus surištas su populare choro nare JULIA JANUŠAUSKAS, alto. Tuojaus po Velykų.

Kalbant apie Vedybas, LEO. NORKUS (bass) ir FIDELIA JASNAUSKAS (alto) bus surišti vasario 16toį Sumos laiku, Aušros Vartų Parapijos Bažnyčioje, 2323 West 23rd Pl. Choras linki jiems meilės ir pasisekimo gyvenime ir kad po „honeymoon“ vėl dalyvautų su Chorui.

Po vedybų visada laukiama krikštynų. Kodėl taip yra, aš nežinau, bet teisinga! Vis-vien Choro pirmininkė Elena, Benaitienė (soprano) ir buvusi pirmininkas Antanas Benaitis (bass) laukia „svečio“ iš „nežinomo krašto“. Choro linkėjimai jums abiem!

TECLA KANCEVIČIUS (alto) jau parodė savo gabumus dalyvaudama Sebatete iš „Lucia“ „Draugo“ koncerte. Gal kas nežino, bet ji ta pati panelė, kuri laimėjo Roseland L. V. 8-tos kuopos „Amateur“ kontestą.

ONA PIEŽA (soprano) žvaigždė „Pinafore“ buvo ir bus girdima ivairiose dalyse Choro parngimų. Ji yra žmona žinomo žurnalisto STANLEY PAGE, kuris yra narys Rėmėjų Draugijos.

Kita gera ONA yra JUOZAITIENĖ (alto), kuri kiekvieną kart lankosi jau per ilgus laikus. Bravo! Daugiau tokių narių!

Gal choristams nėra žinoma, bet ALBINA SHERIS (alto) yra buvusi North Sidės solistė, dabar gyvenanti Bridgeporte.

IRENE AITUTIS (soprano) yra darbšti choristė iš West Sidės. Bet jos „mama“ MRS. AITUTIS nepasiduoda dukterei, ji Rėmėjų Draugijos narė.

ANICETTA STURMAITĖ (soprano) yra West Sidės solistė, dalyvaujanti su LON LABAN ORHES-TRA.

Kažin kur dingo JUOZAS NORKUS (Juodakis), KLEM GLOBIS (admirolas) ir MIKAS OVERLING (Kapitonas) po operetės „Pinafore“?

K. ŠVENCISKAS (tenoras) iš Brighton Park vėl sugryžo prie Choro.

Tikėkite ar ne, bet LIUDVIKAS ŽIURLYS nei kartą nepraleidęs pratybų — jis buvo atvykęs tą vakarą, kada buvo „dvidešimtis žemiaus nuolio“ šalčio. Tai bent narys!

Visi rezervuokite BALANDŽIO 26tą, 1936 ir būkite ką nors naujo pamatyti ir būti patenkinti LIETUVIŲ AUDITORIJOJE, 3133 So. Halsted St., trukšmingame L. V. „DAINOS“ CHORO 20 METŲ PAMINĖJIME.

Daugiausiai narių dalyvauja iš Brighton Park. Ačiu JUSTUI KUDIRKAI. Toliaus seka West Side. Ačiu JUOZIU BRAŽAIČIUI ir dabar Roseland katik nelipa ant kulnų West Sidei. Marquette Pk. ir Bridgeportas arti viens kito. Girdėjau, kad Cicero ir North Side su So. Chicago pradės vytis kitus ir Town of Lake ir Providence pralenks. Ar tiesa, pamatysime:

Tarpe naujų narių randasi be virš minėtų Al. Genys, Ed Skruodenis, Richard Zielis, Josephine Girdžius, Stella Mazonis, Bill Dzonzon, Tom Petkus, Frank Palonis, Keturakytė, Mr. and Mrs. Joseph Petraitis ir Al. Manstavičius.

Iš sensniųjų sugryžo Mike Kudirka, John Rastutis, Stephanie Kazanauskas, Rudytė ir Juozas Poška.

Choras dalyvauja Lietuvos Vyčių Šv. Kamiero Dienos Paminėjime. Mokinasi tikras gregoriškas Mišias. Paminėjimas bus Dievo Apvaizdos parap. bažnyčioje ant 18tos gatvės ir Union Ave. Diena vėliaus bus paskelbta.

Po savo vakaro Bal. 26tos Choras dalyvaus milžiniškame Minstrel ir Jamboree rengiamo L. V. Centro. Diena vėliaus bus paskelbta.

Ir po visko baigs sezoną Kewanee, Ill. ar kur kitur.

Kurie nepateko po mano „paukštelių“ akių šį kartą, pateks kitą kartą, pasisaugokite.

DVIDEŠIMTIES METŲ GYVAVIMO SUKAKTUVĖS HARTFORD, CONN., 6tai KUOPAI

MISS ANNE F. KASAVAGE
Financial Secretary. Very active
in all Council 6 affairs.

LEO. C. MAZOTAS
Vice-president for two years, now
serving his third term as president
of Hartford, Conn. Council 6 of the
K of L.

MISS ANNE A. PUGZLES
Vice-president of Council 6. Very
active. Served on all important
committees.

Apžvalga: Kliūbo 1914-1916; L. Vyčių 1916-1936

1914 metais tapo įkurta draugija, kurią pavadino Šv. Kazimiero jaunuoliai. Ją sudarė dauguma narių, kurie buvo nesenai iš Lietuvos atvykę į Ameriką. Jų tikslas buvo sutraukti visus į būrį, kad palaikyti lietuviškąją dvasią ir taipgi mokytis šios šalies kalbos ir papročių. Jie visą tą ir darė. Atidarė mokyklą, kurią visi lankė tris kartus į savaitę, kad pramokus anglų kalbos; rengė lietuviškus teatrališkus vakarus, šokius, koncertus. Nors ir tolimoje šalyje gyveno, tačiau jiems visiems Lietuva buvo artima širdyje ir nenorėjo jos pamiršti.

Dauguma tik tuomi nesitenkino. Jų mintys skrijo toliau. Tyrė ką kiti lietuviai jaunuoliai Amerikoje veikė. Ir priėjo prie to, kad nusprendė prisidėti prie L. Vyčių organizacijos. 1916 metais buvo gautas iš L. Vyčių Centro čarteris, kurs visiems liūdijo, kad Hartforde jau dabar vieton Šv. Kazimiero jaunuolių dr-jos yra L. Vyčių 6-ta kuopa.

Nuo to laiko ir prasidėjo oficialus Vyčių gyvavimas Hartforde. Ir teisingai galima sakyti, kad tikrai gyvavo L. Vyčių organizacijos veikime. Jei kas ir Centre nepatiko, tuoj davė suprasti, pareiškė nuomonę, kaip būtų geriau. Džiaugsmas apimdavo matant čia taip pilnai įkvėptus tikrąja Vyčių dvasia, ir jie dirbo sunkiai ir vargingai Lietuvos ir Amerikos labui. Įsi-steigė ir knygyną, kad visiems duoti progos pasiskaityti gerų knygų; ir šiaip, saviems ir kitiems pagelbą teikė.

Metai slinko, ir štai jau Amerikoje gimę lietuviai jaunuoliai pradėjo įsirašyti į organizaciją, užimti savo tėvų užleidžiamas vietas, kad toliau nešti kilniąją Vyčių dvasią. Šie jaunuoliai paėmė viską ant savo pečių ir žengė tvirtu žingsniu pirmyn ir tolyn.

Nors senesnieji gali pasigirti, kad daug yra nuveikę; tačiau ir jaunieji jau gali parodyti, kad ir jie savo darbuotėj neatsiliko. Dabartiniai Hartfordo Vyčiai turi, ir tai teisingai sakant, geriausius ir gražiausius kambarius iš visų Vyčių Amerikoje. Taipgi Vyčių basketball (krepšiasvydžio) komanda yra viena geriausių šioj apielinkėj. Jos pasidarbavimo dėka, visi svetim-taučiai su pagarba žymi Vyčių ir lietuvių vardą.

Pereitą vasarą, pirmu kartu mūsų kuopos istorijoj, buvo visos organizacijos seimas Hartforde.

Taip ir eina Vyčių dvasia pirmyn.

TWENTIETH ANNIVERSARY

The celebration to commemorate K. of L. Council 6's 20th anniversary is to take the form of a semi-formal dinner to be held at the Holy Trinity School Hall, 339 Capital Ave., Hartford, Conn., Sunday, February 23, 1936, at 5:30 P.M.

This is to be a gala event long to be remembered. All of the ex-presidents of our council, the mayor of our city, the national president of the Knights of Lithuania, presidents of all other local church clubs in the city and others are expected as our guests of honor.

We invite all the Knights from the country over to take part in these festivities. The tickets are only one dollar per person.

LIETUVIAI PASAULYJE

NAUJOS MONETOS BUS KALAMOS LIETUVOJE

Kaip jau rašėme, ateity vario-aliuminijaus smulkios monetos bus kalamos ne užsienyje, bet Lietuvoje. Reikalingos tam mašinos jau pargabentos. Monetos bus kalamos „Spindulio“ akc. b-vės spaustuvėje. Monetoms modelius pagamino skulptorius Zikaras.

Kiek teko patirti, naujų monetų po 1, 2 ir 5 centus kiekvienos rūšies bus nukalta po 5 milijonus, tai yra 400.000 litų sumai. Monetos bus pradėtos kalti vasario mėn.

UKMERGĖJE BEDARBIŲ NĖRA

Šiuo laiku Ukmergėje bedarbių nėra. Daugumas vietos darbininkų dirba prie statybos, o likusieji miškuose. Uždarbis visur pakenčiamas.

Prekybininkai tvirtina, kad prekyba pasidarė daug gyvesnė. Tą patį tvirtina ir kai kurie vietos žymesni amatininkai. Girdi, pas žmones atsiradę pinigų. —Š. K.

— Pastaruoju laiku į Ukmergės turgavietes ūkininkai atveža žymiai daugiau įvairių ūkio produktų. Ūkininkai patenkinti, kad miesto turgaviečių rinkliava yra geriau sutvarkyta. —Š. K.

300 LITERIŲ SPIRITO IŠ JŪROS

Ties Melnarage pasienio policijos sargybinis pastebėjo besiiriant iš jūros nemažą valtį. Tai nebuvo žvejų laivas. Sargybinis įtarė. Tačiau buvo tokia didelė migla, kad policininkas vos tik spėjo prisiartinti prie laivelio, ir juo plaukę išlakstė. Iš kračius laivelį rasta 300 literių spirito. Kontrabandinis spiritas konfiskuotas. Policija dėl to pradėjo tardymą. (br).

Meno Parodą Aplankė 4000 žmonių

Nuo atidarymo pradžios iki sausio 21 d. rudens meno parodą aplankė apie 4000 žmonių. Daugumas lankytojų — kauniečiai, tačiau atsilankiusiųjų tarpe buvo ir iš provincijos. Parodą lanko ir ekskursijos. Jų būta net 40. Iki sausio mėn. 21 d. parduoti 22 kūriniai.

Lietuvoje yra 54 notarų kontoros. Šiuo metu Didž. Lietuvoje veikia 54 notarų kontoros, iš jų Kalvarijos notaro vieta tuo tarpu vakuoja.

Nubausti po 3 mėn. už vokiečių pasiuntinybės langų išdaužymą

Kauno miesto ir apskrities komendantas nubaudė Viliampolės du žydus, Luse Platerį ir Aromą Gudevskį, po 3 mėnesius kalėjimo už vokiečių pasiuntinybės langų išdaužymą.

BLOGA ŽIEMA MIŠKAMS EKSPLOATUOTI

Visuose Lietuvos miškuose šiuo metu skuboma gaminti miško medžiagą. Pagaminta ji turi būti išvežta į sandėlius, prie geležinkelių stočių ir plukdomų upių. Kadangi šiemet labai šilta žiema ir nėra rogių kelio, tai pasunkėjo iš miškų medžiagos išvežimas. Laukiama niego.

Šiaulių miesto pirkliai nusiskundžia, kad dėl blogų kelių pasunkėjęs malkų pristatymas.

Vanduo Nemune Dar Kyla

Vanduo Nemune ir Neryje vis kyla. Sausio mėn. 12 dieną buvo 2,50 mt. aukščiau lygio, o vakare jau 2,65 mtr.

KLAIPĖDOJE STATYS KATALIKŲ BAŽNYČIĄ

(br) Klaipėdiškių grupė perka iš Statybos b-vės žemės, kur nori pastatyti katalikų bažnyčią. Klaipėdoje tėra tik viena katalikų bažnyčia. Joje trūksta vietos visiems katalikams per sekmadienio pamaldas. Klaipėdoje darbininkai gyvena miesto pakraščiuose ir jiems tenka ateiti į pamaldas net po 5 ir daugiau kilometrų.

Paskaita Apie Lietuvą su Dainomis Iš Čekų Radiofono

Sausio 10 d. Bratislavoje (Čekoslovakijoje) buvo laikoma per radio paskaita apie Lietuvą. Paskaita buvo pailiustruota lietuvių dainomis. Tą paskaitą transliavo ir Košicų radio stotis. Paskaitą laikė dr. Alfons Tuchner.

LATVIJOS LIETUVIŲ JAUNIMAS DOMISI AIACIJA

Šiomis dienomis Latvijos Aero Klubo vadovybė savo posėdyje patvirtina I Latvijos lietuvių aviacijos kuopą „Laisvė“. Šios kuopos viršininku patvirtintas A. Zanderis. Laisviečių lakūnams rezervuota dvi vietos Rygos sklandytojų mokykloje, bet keturios vietos sklandytojų konstruktorių kursuose. Į sklandymo mokyklą pasiūsti p-lė E. Petronytė ir K. Kairys, o į konstruktorių kursus — Ad. Zanderis, Alb. Tumas, V. Valiukevičius ir Alf. Zanderis.

AUSTRALIJA

Australijoje lietuvių gyvena ne daug. Latvijos garbės konsulo Mc. Leod pranešimu jų priskaitoma vos 235 asmenys. Jie gyvena išsisklaidę po visą kraštą. Tie, kurie gyvena sostinėje Sydney, yra gerai susipratę ir savo tarpe gražiai gyvena ir turi suorganizavę „Australijos lietuvių draugiją“, kurios pirmininkas yra p. Antanas Bauža. Konsulato ir net garbės konsulo Lietuvai Australijoje nėra.

BRAZILIJA, S. AMERIKA IŠTREMIAI LIETUVIAI

Gautomis žiniomis, šiomis dienomis bus ištremti iš Brazilijos teritorijos už komunistinį veikimą lietuviai V. Kišelis, Antanas Pamputis, Liūdas ir Tomas Guparasai.

LIETUVOS ŪKININKAI URUGVAJUJE

Nuo 1928 m. Urugvajuje sėkmingai veikia lietuvių ūkininkų sąjunga. Sąjunga Soriano apygardoje turi 2.000 ha. žemės ūkį. Urugvajaus žemės ūkio ministerija tą lietuvių žemės koloniją laiko viena iš geriausių, nes laukai jos gerai įdirbami, žmonės sąžiningi ir darbštūs, todėl ir Urugvajaus vyriausybė tai kolonijai yra suteikusi reikalingų kreditų ir neatsisako teikti savo paramą. Toje kolonijoje verčiasi 50 lietuvių šeimynų.

LONDON, ENGLAND

Londono Lietuvių Sporto Klubui 10 Metų.

Londono Lietuvių Sporto klubas spalio 20—22 d. minėjo savo gyvavimo 10 met. sukaktuves. Buvo pamaldos bažnyčioje ir vakare—baliusvaišės.

DAYTON, OHIO. - COUNCIL 96

Amongst our mid-season activities was a New Year party at the parish hall, not only a grand time was had all, but our members were pleasantly surprised by a visit from our new pastor, Rev. Praspalius. We consider it an honor to be amongst the first in our parish to make his acquaintance.

At our council's following meeting we elected Rev. Praspalius our spiritual advisor. He pledged himself to give us his support in every way.

A parish banquet was held January 18 in honor of our new pastor, at which our council made a fine showing; and were honored to hear from our new pastor who has traveled extensively express his surprise at the unity of our young folks and the support they have given to the parish. So let us all continue being worthy of this praise and attend not only our own doings but also those of the parish.

Our mid-season card party and raffle held January 7 was another one of our big successes; thanks to those fine members who are a credit to our council and work so unselfishly for its cause.

Our basketball team has again taken the half season championship, we are proud to report.

Notice to all basketball teams: Our team is interested in contacting games with all K of L teams, especially our neighbors in Indiana, Michigan, Pennsylvania and those in Chicago. The teams coming to Dayton will be shown every courtesy and hospitality and a good time is promised to teams and guests. Those interested write to our president and manager Joe Galdick, 2002 Leo St., Dayton, Ohio.

A. D. M.

SPRINGFIELD, ILL. - COUNCIL 48

The most outstanding event during the past month was our twentieth anniversary which was celebrated Sunday, January 26th. Members received Communion in a body at Mass in St. Vincent DePaul church. After Mass members went to a downtown restaurant where breakfast was served. In the evening a dinner-dance was held at the Elk's Roof Garden. Speeches were given by Rev. S. O. Junkeris, Bernice Ambrose and a few former members. Mrs. Catherine Kuperis and Adolph Tiskos presented a few selections of Lithuanian songs. Dancing was enjoyed the rest of the evening.

Our Council wishes to extend their wishes for a speedy recovery of Chas. Grigas, who was injured and taken to the hospital the morning of our banquet and was unable to attend.

One of our members, Miss Petronella Marchulonis, has been appointed director and instructor of nurses at St. Elizabeth's Hospital, Danville. We wish you success, Pet.

Mary & Agnes..

Twelve

COLUMBUS, OHIO - COUNCIL 125

With the new year upon us (and two months gone), we extend our congratulations to our new officers, namely, Peter Yuška, president; Charles Grigaliūnas, vice-president; Paul Masys, recording secretary, and Ann Grigaliūnas, secretary-treasurer. To our old officers, our thanks for their services during the preceding year.

Our talented Edward Yuška recently gave a program over the radio station WCOL, Columbus, O. Orchids to you, Eddie, you were swell!

With the formalities over let's "Vinchell Avile."

Who was the gorgeous blonde we saw our handsome Tony with a fortnight or so ago?... We wonder whose ring Ann is wearing on the right hand, who is the gentleman in New York that sends her so many letters and what do they contain?... Could it be E. V. that is causing Pete to make so many trips to Dayton, Ohio?... Have you seen the pretty car that is parked so frequently in front of Sally's house? Whose is it, Sal? Come on children, 'fess up!

Weaselpuss.

NEW YORK, N. Y.—COUNCIL 12

Now that the council's regular routine has once more been established, we are wondering where little "Cupid's" dart will land next. It seems to have been a sort of ritual that the council have at least one nuptial ceremony every year from among the members. Last year was a banner year with four members taking a deep breath and whispering the fatal words "I Do". Little birds seem to be flying around with the rumors that a popular member of the executive board will soon be wearing a happy smile due to a secret (?) that will be no longer a secret. (I wonder who he or she is?)

Our Communion Breakfast will be held at the Capitol Hotel this month and we expect to see all the members doing away with all viands and victuals that go to make up a first class breakfast. After the eats are disposed of, the committee has planned for all to take in a good show.

Our Parent's Nite Committee has been working very hard and they have promised a red hot time for everyone who attends this function. All the proud mamas and papas will get a chance to hear their darlings trying to outdo each other in showing off their Lithuanian speeches. A program has been arranged and we ought to hear some swell talent from our boys and girls. (Oh yeah?) Well, all I can say is that if the eats are good as they were last year I won't mind the talent too much. Anyhow, everyone will have a lot of fun.

The sports department is up and coming, with a ping-pong tournament scheduled and several basket-ball games to be played against other councils.

—"Nom de Plume"

V y t i s —

PROVIDENCE, R. I.—COUNCIL 103

Well burp me over if the "Burper" isn't back again to haunt and pester you for another year.

First of all, let me introduce to you our new officers for the National K of L Convention year here in Providence.

John R. Kuprevicius, President.
Joseph D. Waitonis, Vice-President
Josephine Matuza, Secretary
Helen Aklovich, Financial Secretary
Julia Donn, Treasurer.
John Jacknevich, Marshall
Phil Carter, Correspondent

Now that we are all acquainted, let us give thanks to the retiring officers of 1935.

Our Council has started a membership drive and I shall endeavor to give you a brief history of each member.

First of all, John Simkevich, graduate of Brown University, teaching High School, taking an extension course, and will get a Master of Arts degree next year but will not quit until he has his Doctor of Science degree. I consider him one of the most intelligent of our Lithuanian youth who has made good, a prodigy who will not rest until he has reached his goal.

Michael Svekdas, one of our neatest and best dressed who has the personality and is well liked by both sexes but best of all he isn't swell headed and is a willing worker. An asset to our Council.

Our Council held its first dance since its organization February 1st which was successful. Frank Rasvadauskas, Frances Karlonas and a large group from South Boston attended the affair. Your correspondent ably assisted by our ex-President, John Jacknevich, had charge of that dance and take this opportunity to thank all the workers and those who attended. Julia Donn gets honorable mention for selling the most tickets.

Next month I will start writing special articles on the history of Providence which is celebrating three hundred years since it was founded, also a history of our people and church. Now we are to start rehearsals for a Comedy play to be held after Easter and is to be directed by our president, John R. Kuprevicius.

See you all next month. Adios.

—Kid Burper

CHICAGO, ILL.—COUNCIL 24

Everybody "Goin' To Town" at the Dance of Dances! Council 24 is sponsoring a Pre-Lenten Confetti Dance February 25th, at the West Side Hall, 2244 West 23rd Place. Dancing begins promptly at 8 p.m. Music by Lon Laban and his orchestra. Plan to attend, and don't let anything interfere. You'll get enough dancing to last you until after Easter.

The committee, headed by S. C. Lakawich, has done everything possible to assure every person attending one swell time. I repeat—Don't forget to attend the K of L Council 24 Pre-Lenten Confetti Dance, Tuesday Evening, February 25th. Admission is only 35c.

All who attended our council's social January 28th know what spirit of cheerfulness prevails at our council's affairs. We'll appreciate it very much if you bring your friends along to our dance, or at least remind them.

—Pal.

INDIANA HARBOR, IND. — COUNCIL 55

There was a stillness in the air that even the dirge-like moaning of the wind could not penetrate. Strains of Barcarolle coming from Tony Winske at the piano lent eerie to the setting. The slow file of humans that walked into that room seemed forboding of perdition. The earlier arrivals nodded their greetings to the late-comers in moody acquiescence. The piano droned on while thirty pairs of eyes searched each other for the answer to the calling.

Stillness...marked only by the wind howling against the window, and the piano played on. The last bar over, the piano ceased as though its very soul had ebbed. Silence...broken only by the deep breathing of the occupant of the room, all replete with expectancy, yet afraid for the consequences. The heavy outer door opens, the wind reaches a climatic crescendo, a figure enters, an answer is forthcoming???

Verily, Father Bickauskas enters to announce the reason for the evening's proceedings. Ergo, due to the fact that the main majority of the St. Cecelia's Choir are K. of L. members and are Gourmands by more than amatuerish profession, room cannot be found for them at the Annual St. Francis Parish Supper. Re-ergo, an evening had been set aside for them so that they will not feel slighted. Now that their palates have been satiated more than a degree, they can willingly supply that evening's entertainment without any loss.

With the breaking of the spell, the gang become their former selves. For once Cyclone Strummy has her mouth closed...over a lollypop...A well known memberette, who has lately relinquished the presidency and accepted the sinecure of chairlady, and who has blue eyes and brown hair, and who is just lately addicted to evening soirees with the gentleman from the other side of the canal, monopolized the five crown on the far side of the table.

The meal was sumptuous; the speech-making, elegant. In fact the menu was so enjoyed that Louie, Gus, and Pete held a grand march on the basketball court so that they could make room for more. Speech-making honors were taken by Ho. Louie. Wanderlust, Inc., who spoke for an enjoyable half-hour upon the subject of 'The Home and Its Many Uses'.

There is a pall in the air that even the whispering of the zephyrs cannot dissipate. Strains of 'Music Goes Around and Around' lend concord to the setting. The slow file of humans that leave the room have long since dispelled the feeling of salvo, the thought predominant: We live in deeds, not years; in thoughts, not breaths..Bailey.

The K. of L. opened the New Year with the establishment of its new officers. With a wicked look in his eye and a vicious swing of the gavel, Peace and Tranquility has been brought to fore by 'Haile John'. No more hectic lobbying and out with boondoggling; the social gets only three bucks expenses, and that's all!

The basketball team stayed at home for a change, and played a twin-bill with Chicago's Marquette and the local Club Hoosier, winning from the former, but dropping a hard fought tussle to the later. Incidentally, our team is now in a two way tie for first place honors but their coming game with Holy Trinity of Calumet will decide who will play the winner of the other divisions. because of the fine showing of our 'Big Red Team' the club has voted to pay their traveling expenses...

Wedding bells will soon ring out with unabated vehemence to announce the nuptials of Marcella Eisminski to Steve Norkus...The committee appointed to conduct the dance for our Parish obligation will be headed by Louis Lesosky who in turn will find able succor from Johnny Waupsh, Stella Kuchinskas, and Ann Vaitkus...

—Wanderlust, Inc.

L. VYČIŲ 17 KUOPA — SO. BOSTON, MASS.

Mūsų kuopos mėnesinis susirinkimas įvyko sausio 29 d., Vyčių kambary. Susirinkime dalyvavo didelis skaičius jaunimo, gal todėl, kad nauja valdyba užėmė vietas ir buvo renkamos komisijos sekantiems metams.

Perskaičius praeito susirinkimo nutarimus, sekė valdybos raportai. Visi valdybos nariai nuosekliai iš-išdavė raportus, o ypač P. Razvadauskas dėkojo visiems už bendrą nuoširdų veikimą kuopoje. Pirmininkas neužmiršo ir nuoširdaus Vyčių prieteliaus didžiai gerb. mūsų klebono kun. P. Virmauskio nepadėkojęs, už pasidarbavimą. Visai senai valdybai tariame vytišką Ačiu!

Šokių raportą išdavė šokių komisija: F. Karlonaitė, M. Matūzaitė ir P. Rakauskas. Šokiai buvo rengiami namo fondui, bet dėl labai šalto oro publikos mažai atsilankė ir pelno nedaug liko, todėl kuopa nutarė vasario 19 d. vėl surengti „Whist party“ tam tikslui.

Pavasarininkų atsilankymo klausimu ir gi plačiai kalbėta, bet padiskusavus palikta valdybai rūpintis.

Nutarta iškilmingai „In Corpore“ apvaikščioti Šv. Kazimiero dieną. Išklaudyti šv. Mišių, priimti Šv. Komuniją ir po to, turėti bendrus pusryčius.

Kadangi Šv. Kazimieras yra ir Lietuvos karalaitis, todėl į šitas iškilmes kviečiame visą katalikišką jaunimą, kurie ir nepriklauso prie L. Vyčių.

Į Federacijos tretį skyrių išrinkta atstovais vyčiai: P. Rakauskas ir J. Ramonas. Taipgi išrinkta atstovai į katalikų Seimelį, kurs įvyks vasario 22 d., So. Bostone. Baigiant patiekta naujojo išdininko J. Gumpos rezignacija. Jo vietą užėmė senasis išdininkas M. Grilevičius.

Susirinkimas baigėsi gražioje nuotaikoje.

KUN. K. URBONAVIČIAUS PASKAITOS

Didžiai gerb. Kun. K. Urbonavičius, ilgametis ir nuoširdus Vyčių prietelis, garbės narys, vietinės mūsų kuopos prašomas sutiko skaityti paskaitas kas trečiadienį, Pirma paskaita įvyko sausio 29 d., tik prieš vyčių susirinkimą. Didysis literatas — publičas skaitė paskaita iš lietuvių literatūros ir istorijos.

Gerb. pralegentas nors iš senovės laikų kalbėjo, bet tiek gambiai, kad kiekvienas su įdomumu klausėsi ir galėjo aiškiausiai suprasti.

Jaunimas, o ypač vyčiai turėjo pasinaudoti šia proga, nes tokių progų mažai turime, tad naudokimės!

Gerb. Kun. Urbonavičiui širdingai tariame ačiu už pasišventimą! —P. R.

WESTVILLE, ILL. — COUNCIL 85

Though not heard from for quite a while, Council 85 still remains the club it has always been.

Our club sponsored a dance at the K. L. hall Sunday, January 19 and another on February 2 for the benefit of St. Peter and Paul parish.

We are presenting a Lithuanian 3-act drama, based on a 15-th century legend, titled "Verpėja po kryžium," on February 22 and 23 for the benefit of the parish. The following cast of characters, composed of seasoned veterans of footlight fame in this locality, has been chosen: Magdė, Ann Valantas; Ona, Agnes Gailius; Jonas, John Maliskas; Petras, Anthony Appanaitis; Nastė, Rose Jonkoskas; dvarponis, Peter Sungaila; Antanas, William Misiūnas; Matas, John Novakas; ragana, Eleanor Karalaitis; and piktoji dvasia, Anthony Appanaitis.

The K. of L. basketball team, under the management of Anthony Rimshas, won in the Westville young men's league by a wide margin.

At our annual election, the following officers were elected: president, Peter Sungaila; vice-president, William Misiūnas; treasurer, John Maliskas; recording secretary, Anthony Appanaitis; financial secretary, Ann Valantas; sergeant-at-arms, John Rimšas; auditors, Anna Sheleika, John Novakas, and Lucille Armonas.

Anthony Appanaitis

Fourteen

CHICAGO, ILL. - ROSELAND COUNCIL Facts - Quips - Cracks

With nominations, elections, and activities of 1935 a thing of the past, Roseland Knights and Knightesses are about to embark on a plan of transforming the fast growing council into a modern nation with a government particularly adapted to its and the parish' needs. Before the flashing background of participation in socials, sport and drama, Steffie Stakulis, membership chairman, assisted by Viola Rose Globis, Al Genys and Josephine Normantas, has presented the Chicago council with vast plans for a membership drive. It is prophesied that Roseland's dreams and desires of being one of the largest councils in existence will come true. Paul Latvėnas is leading all members thus far in the drive.

The dance, "Mid-Winter Frolic", now completed, finds the boys and girls making final preparations for the Roseland's K of L Dance and Bunco to be held February 19, at the All Saints Hall, 10806 Wabash Avenue. On the committee are: Viola Globis, Al Genys, Dolores Keser, Steffie Stakulis and John Sudantas. Incidentally, John Sudantas is a member of the K of L committee for the first time. The affair promises to be very, very interesting.

Frank Pavilionis, the club's president, was heard at the last meeting as saying, "Order, order, please." To that the honorable and ever alert William Žasytis remarked, "Ham on rye and a glass of Budweiser beer."

The dramatic circle, under the able and circular directorship of Mr. Jack Zekis, is progressing amateurlly towards its goal. The play is in Lithuanian and is to be presented in the near future. Among the new and old members to be found in the cast are Helen Alijošius, Josephine Normantas, Joe Venckus, Edward Koncevičius, Steffie Stakulis, Paul Latvėnas, George Smulkis, Ann Jonikaitis, Leo Gudas and John Labzentis.

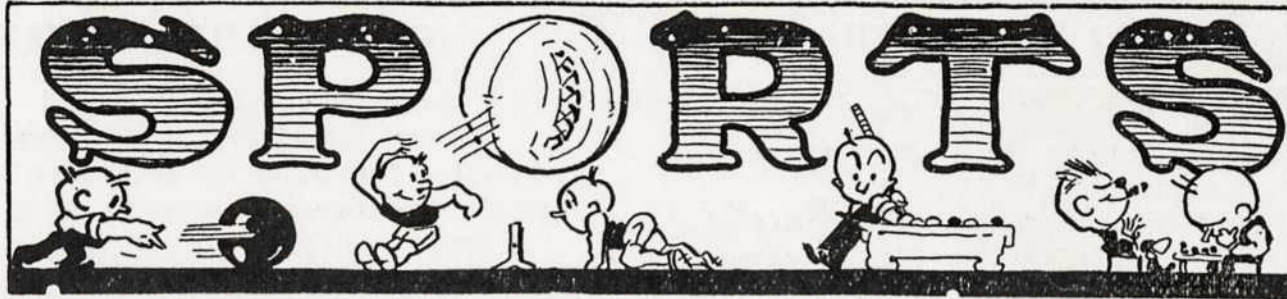
If there are any basketball teams, who can say that they are too active, they must see the Roseland team try to rest. The lads on the team, Tony Dambrauskas, Frank Laucius, Charles Šedvilas, Victor Savičius, John Meškis, Peter Yuškus, Louls Jačminas, Frank Pavilionis, Benny Mačauskis, and the Benediktas brothers, play eight nights a week (Well, it seems so to me). The team is represented in the Chicago K of L League, Chicago Evening American, The South End Reporter and the Catholic Youth Organization leagues. To date the team has won ten and lost four games in league competition. Season's record to date is twenty one wins and four loses.

From out of the sky, a new sensation is fast becoming popular among the guys and gals. It is "The Magic Eye," conducted by two unknowns known as Tootie and Kootie. Their columns consist of unavoidable and unexpected events polished off with a little gossip heard here, there, and every other place. Among the spreading words of Tootie and Kootie such names as the Rock and Rye Twins, The Girl Trio, The Yodeler, The Fall Guy, and the Roamer are fast gaining reputation. So until another time, another page, and another issue of the VYTIS, may Tootie and Kootie secretly carry on for dear old Knights of Lithuania.

Jonuks

Jau yra Vyčių ir Floridoj, nors tik trumpam laikui. Liet. Vyčių 8-tos kuopos (Roseland, Chicago) darbuotojas Kazys Šedvilas šiuo tarpu atostogauja Floridoj. Nėgana to, jis žada vykti į Bahamas salas ir dar kitas vietas.

V y t i s —

INDIANA HARBOR AND WAUKEGAN TEAMS VISIT CHICAGO K OF L BASKETBALL TEAMS

Waukegan Triumphs Over Cicero 24 to 19. Wins Lithuanian Title.

Cicero's basketball team which had struggled and fought its way through seven previous K of L victories by an average margin of 22 points, on Thursday Feb. 6 lost to the strong quintet from Waukegan. The Waukegan Lithuanians had the better of a hard first half, in which nine baskets and three free throws were made. At the intermission the score read 11 for Waukegan and 10 for the Cicero Knights.

The second half was a seesaw affair with never more than three points separating the teams. Budrunas was a constant threat for Waukegan, scoring four field goals and narrowly missing a dozen others.

The brunt of Cicero's work was carried on by the two Zukauskas brothers, who scored half of the team's points between them. Kastertonis and Budrunas were high scorers for Waukegan.

Waukegan 24	B F P	Cicero 19	B F P
Budrunas f	4 0 0	Klučinskas f	0 0 0
Skyrius f	0 0 0	F. Zukauskas f	1 0 0
Kastertonis f	3 1 0	J. Zukauskas f	2 3 2
Dikša c	2 0 0	Petrolaitis c	2 0 1
Jonaitis g	1 0 4	Stankus g	0 1 1
Rikmonas g	1 1 3	Semetis g	1 0 1
		Balsis g	1 1 0
	11 2 7		7 5 5

BRIGHTON PARK vs INDIANA HARBOR

Brighton Park, helpless before Indiana Harbor's first half attack that enabled the Harborites to pile up a 9 to 4 lead, came back strong to hold Indiana Harbor Knights in the final period as Eicas and Kibartis staged a two man scoring rush to close the gap. Eicas and Kibartis counted eight and seven points respectively to take scoring honors for the evening.

A crowd of 500 braved a raging blizzard and cold to see the games.

Brighton Park 23	B F P	Indiana Harbor 22	B F P
Kibartis f	2 3 3	Drogan f	2 2 0
Eičas f	4 0 1	Briedis f	0 0 1
Gudlauskas c	0 0 0	G. Mikalauskas f	0 0 4
Vyšnauskas g	1 0 3	F. Mikalauskas c	0 0 0
Gritis	0 2 2	Avilionis c	2 0 1
Vizgardis g	2 0 0	Kučinskis g	0 0 1
		Vinskis g	3 0 1
		Rogers g	0 0 0
		Kolas g	2 2 3
	9 5 9		9 4 11

MARQUETTE vs ROSELAND

Marquette Park, council 112, triumphed, 30 to 22, over Roseland, council 8, both of the K of L League, in a league game at St. Rita gymnasium. The victors

trailed 7 to 4, at the quarter; 13 to 8, at the half; and 18 to 17 at the conclusion of the third quarter. Yanzanaitis and Rubas led the Marquette attack, scoring nine and ten points respectively. Victor Savičius starred for the losers, scoring six times from afield and once from the foul line for 13 points.

Roseland 22	B F P	Marquette Park 32	B F P
Dambrauskas f	0 0 1	Yanzanaitis f	4 1 1
Macauskas f	0 0 0	E. Beinoras f	3 0 3
Savicius f	6 1 3	Andešiusas c	1 1 1
Pavilonis c	2 1 2	P. Beinoras g	1 0 1
Benediktas g	1 0 3	Rubas g	4 2 1
Yuska g	0 2 3	Andruška g	1 0 0
	9 4 12		14 4 7

THE BIG TEN

	G	B	F	P	Pt
1. Eicas, C-36	7	40	10	10	90
2. Klučinskas, C14	7	30	5	6	65
3. F. Zukauskas, C-14	7	29	6	0	64
4. Balsis, C-14	7	26	8	8	62
5. Dombrauskas, C-8	8	26	3	7	55
6. Yanzanaitis, C-112	7	21	10	10	52
7. Savičius, C-8	8	24	4	7	52
8. Plečiunas, C-5	7	19	11	4	49
9. Andruskevičius, C-36	9	18	12	13	48
10. Kibartis, C-36	7	20	6	13	46
11. E. Beinoris, C-112	8	20	6	6	46
12. Andruška, C-112	8	19	8	2	46

KA ADV. K. SAVICKUS VEIKIA LIETUVOJE

Lietuva-Latvija 10:31 (7:14)

Ir valstybinės krepšiasvydžio rungtynės Lietuva-Latvija, sužaistos vakar Kaune, kūno kultūros rūmuose, parodė tą patį: mūsų silpnumą ir latvių pranašumą visais atžvilgiais. Bet rezultatas šį kartą gautas pakenčiamas. Tai rinktinės trenerio dr. K. Savicko nuopelnas (jis pats vakar irgi žaidė). Iš pat pradžių buvo pasirinkta gynimosi taktika - neduoti priešui kuo ilgiausia kamuolio, patiems laukti, suardyti priešų eiles ir protarpiais staigiais antpuoliais pasistengti pasiekti rezultatą. Prieš per daug storių priešų tai buvo geriausia, nors, žinoma, nuo to nukentėjo tempas ir pats žaidimas protarpiais atrodė išskydęs.

Šitoji taktika ypač pirmą puslaikį visiškai pasiteisino. Latviai, pat pradžioje įmetė vieną krepšį, bet tuoj gavo gražos (Žerolio metimas), gerokai sumišo ir ilgai nerado ginklo prieš mūsų delsimą. Tai, žinoma, kalba ne jų naudai. Šitai pirmas puslaikis pasibaigė 14:7 latvių naudai. Mūsų krepšius dar įmetė Savickus, Žerolis ir Andriulis (iš folo).

Antrą puslaikį latviai šiek tiek prisitaikė, bet mūsų šiek tiek, matyt, buvo jau privargę ir nebeįstengė kaip reikiant vykdyti savo taktikos. Be to, mūsų krepšius gerokai šliubavo metimas (ypač folų). Dar tris krepšius įmetė Savickus (vieną iš folo). Bendras rezultatas 31:10 latvių naudai. Teisėjavo Čerėkas.

GREAT NECK, L. I., N. Y.—COUNCIL 109

I wonder how many people know that spring is here in Great Neck and the grass is pushing up its blades to meet the warm spring air.

Regardless, spring is in the air, and those afflicted with spring fever are: Dominick Dennis, Mary Lazaunik, and also Mr. Anthony Gatavinsky. Maybe it's the balmy air or is it cupid in disguise.

Our House committee intends to begin the annual spring cleaning as soon as they get around to it.

Our distinguished looking president, Mr. Alexander Wesey, can be seen at the head of the meetings looking as if he was the president which he is.

Our next dance is to be given immediately after Easter, so don't forget that Great Neck is still on the map and growing larger as it grows older.

Now down to facts of the case of Council 109. How many people know that "Cot Yuska" is a tea-drinker? Or that Mr. Anthony Gatavinsky can beat almost anyone at playing checkers? Or that the "pinochle team" of Dennis and Zorski refuse to admit that they have yet to be beaten.

Our basketball team seems to have a steady following of one special group of girls, I wonder if they are following us or the opposite team. You should hear them yelling and cheering their heads off at times of very close scoring.

Now I have one important topic to disclose and to discuss. Formerly the boys and girls were two opposing factions in the club. Now either the boys have discovered that the girls are there, or the girls have discovered the boys. Although that question is debatable, I must say that they get along much better than before. They have found out that they can have more fun together than otherwise. So I now take this time and space to compliment our members on their cooperation and hope that they will forgive me for mentioning the fact in this magazine.

—Lil Jonathan

ROCHESTER, N. Y.—COUNCIL 93

We have just recently incorporated a new idea which so far seems to be very popular with the members. Every month we meet at a certain member's home where various games, etc. are played. At the conclusion of the evening a light lunch is served by the host or hostess at which time the names of all people present are put in a hat. The name that is drawn becomes the "Happy" host or hostess for the next social.

In January our social was held at the home of Helen Shilinis. Considering that this was our first gathering a goodly number of members turned out. Everybody joined in the various card games and enjoyed themselves immensely. During the luncheon the drawing was held, as the name was being drawn everyone held their breaths and waited for the news stating who was to be our next host. Much to the relief and chagrin of some of the members the name was announced—our February social was to be held at the home of Mr. and Mrs. Frank Jurlen. In the event that any of you members are not attending these socials, you are missing a very good time and I would suggest that you attend the next social.

At the last meeting a dramatic committee was elected and as soon as a satisfactory play is selected our well known players will endeavor to put on another good show.

We, the K. of L. members, wish to express our deepest sympathy to Miss Milly and Frank Kumparskas whose beloved father just recently passed away. We realize that nothing we can say can lighten the burden of your grief but we want you to know that our most heart-felt sympathy is with you in your great affliction.

—F. G. Jurlen

COUNCIL 111 — CLIFFSIDE, N. J.

I wonder —

Where Anthony J. Wedegis got all the compacts he promised to give each one who brings a new female member into the K of L.

Why Patricia Horbin likes to be called Pat. What fun Sue Horbin and Joe Grabowsky get out throwing peanut shells on the floor and wind up playing a duet on piano at each meeting.

Why Al. Pettrow goes to a beer place to drink SODA — when he can get it for half the price at a soda fountain.

Why there was no writeup sent to the "Vytis" last month.

When Mae and Helen Stalgaitis will convince their brother to join the K of L.

If Chas. Adams will hold the job as Treasurer of Cliffside K of L as long as Vera Tompkens held it.

And I wonder why our correspondent doesn't tell you that our new officers for 1936 are: Anthony J. Wedegis, president; Al. Pettrow, vice-president; Peter S. Pettrow, secretary; Sue Horbin, Fin. secretary; Chas. Adams, treasurer; Joe Grabowsky, marshal.

A. J. Wedegis started his term as president by offering a prize to each member who bring in a new member during our membership drive. Anyone wishing to send correspondence — please address it to Peter S. Pettrow, 407 — 18th St., West New York, N. J.

Congratulations! to Millie Horbin, who was with Council 111 since its beginning. She was recently married.

So let's all be more active during the year, and success will surely ours. —GOOD OLD PETE.

THE ROYAL ORDER OF THE
S E B A S S

John Bacinskas Engaged

In the young crowd meeting almost nightly now to fete the Big Fish of the Sebass and Frances Valackas, there seems to be some evidence of a gentlemanly preference for blondes.

Frances' parents, the Charles Valackas' of Hartford, Conn., have announced her engagement to John Bacinskas, the Order's vice-president, the son of Mr. and Mrs. John Bacinskas of Worcester, Mass.

The exact date of the wedding as yet is not known, but it is expected to take place early next summer. Incidentally, they will be the first two members of the Great Order to enter into the connubial state.

ONE GUESS. A group of Sebassines were discussing the change that has recently come over Joe Danta of C-112. "What's happened to him, anyway?" someone asked.

"He's got an inferiority complex," said a Bassine, "he thinks he's not far enough ahead of his rivals."

We deeply regret to learn of our president's recent illness, from which he is now recuperating.

FLASH! An unconfirmed rumor is that Homestead, Pa., has only one K of L member. Wonder what happened to two of our distinguished Sebasses Kay and Lee Onaitis from the perishing council.

HEHHEHEH. Some of our Sabasses have been known to have a two pound box of sweets handy. Evidently, they are the firm believers of Mussolini who claims that a single person has very little freedom and a married man has less.

YOUZ DON SAY? Band leaders are cleaning up. They are paid more money not to play "The Music Goes 'Round and etc."

HUMOR

JUOKELIAI

Karaliaus Vaistai — King's Medicine

Mokytojas aiškina mokiniams, kad senovėje ir Lietuvoje buvo daug meškų ir stumbrų, bet kai pradėjo kilti kultūra, tai nebeliko miškų, o kartu su jais pranyko ir tie žvėrys.

—O dabar pasakyk man Jonaitis, kas tai yra kultūra?

—Tokia baisi liga, nuo kurios stimpa meškos ir kiti žvėrys, — atsakė Jonaitis.

Laiveliui skęstant jūrininkas išo-
ką į vandenį ir šaukia laively liku-
siam keleiviui:

—Kodėl tu nešoki paskui mane, juk matai, kad laivelis jau skęsta.

—Tai kaip aš šoksiu, kad vanden-
denyje nėra ant ko atsistoti....

Gdytojas: — Šituos vaistus tams-
ta turi gerti tris kartus per dieną,
visada po valgio.

Ligonis: — Šio aš negaliu išpil-
dyti, ponas daktare.

—Gdytojas: — Kodėl negali?—
Juk vaistai nekartūs.

Ligonis: — Aš esu vargšas ir tik
kartą per dieną tevalgau.

—x—

NOJUS NETIKĖJO Į GARNĮ

Mokytojas paklausė vaiką:

—Kodėl Nojus paėmė į savo laivą
po porą visokių gyvulių?

—Todėl, kad jis netikėjo pasakai
apie garnį, — atsakė vaikas.

—x—

NUSIRĖDYTI NEDRAUŽIAMA

Policininkas: — Tamsta, maudytis
šioje upėje draudžiama!

Žmogus: — Kodėl jūs tai sakote
tik dabar, juk visą laiką žiūrėjote
kaip nusirėdžiau.

Policininkas: — Nusirėdyti nėra
uždrausta!

—x—

—Tu, Petrai, visai sumiesčionėjai:
dantims šepetuką pradėjai vartoti!
Ir nesigėdi?

—Et! Pirmiausia, tas šepetukas
nemano, o antra, aš juo arbatoje
cukrų maišau.

Nuo Naujų Metų S. Paulo mieste
per radio bus įvesta savaitėj vienas
lietuviškas pusvalandis.

THAT SETTLES IT

Jack: People look alike after they
live together for a period of time.

Jill: Our engagement is broken.

A New Yorker met a Scotchman
just back from the Florida golf
course struggling up Broadway,
dragging an alligator.

"What are you doing with that
alligator?" he asked.

"The son of a gun has got my
ball," he replied.

"I've changed my mind."

"Well, does it work better?"

One boy to another in class at
Calumet High school: "You're the
biggest dumbbell in this room."

Teacher, rapping for order: "Boys,
you forget I'm here."

Cohen met Levy on the street.

"Vat are you smiling so much
about?" asked Cohen.

"I'm very happy," replied Levy.

"Vat is it? Have you a little
brew?" asked Cohen.

"No," replied Levy; "I have a
little Hebrew."

"I saw in the paper that in some
out-of- the- way corners of the
world the natives still use fish for
money."

"What a sloppy job they must
have getting chewing-gum from a
slot machine."

—Western Reserve Red Cat.

Auntie (who has been visiting
for a week) — "I'm going home
Sunday, Willie; aren't you sorry?"

Willie — "Yes, I am, because I
thought you were going home today."

Husband: I've got a yen for you.

Wife: All right, hand it over, but
after this bring home American
money. —U. of S. Calif. Wampus.

GRANDPA'S LOGIC

Does the average man ex-
ercise the same wisdom and
care in depositing his ballot
that he uses in spending his
Money?

The definition of Perse-
verance is "First, to take hold,
Secondly, to hold on, and
Thirdly and Lastly, to never
let go."

Nothing is particularly
hard if you divide it into small
jobs.

In this world it is needful
that we be both careful and
good. Careful that a motorist
does not run us down, and good
that our neighbors do not run
us down.

The way some men look
for work reminds us -- They
wouldn't last long as detectives.

No man's opinion is entirely
worthless. Even a watch which
won't run is right twice a day.

The men you would like to
recommend never seem to need
recommendation.

Many a true word is spoken
through false teeth.

2310 West Roosevelt Road

M. P. JOVARAUSKAS and J. P. BERTULIS, Props.

ROOSEVELT FURNITURE CO., INC.

BUY YOUR FURNITURE AT THE

Chicago, Ill.

JOHN T. ZURIS of 4624 South Francisco Avenue, Chicago, Illinois, was born at Pittston, Pennsylvania, May 25, 1898, and has lived in Chicago in the vicinity of his present address since 1913, and is married.

He served in the Air Corps of the U. S. Army during the World's War; was admitted to practice of law in October 1925, and is now engaged in the general practice of law with offices located at 105 W. Madison Street, Chicago. He served as president of the Lithuanian-American Lawyers Association for two terms of one year each, and is now president of the Lithuanian Business and Professional Men's Club. He is a Roman Catholic, a member of the Immaculate Conception Church at 44th and California Avenue. He is chairman of the Executive Committee of the Lithuanian Democratic League of Cook County; a member of the 12th Ward Regular Democratic Organization; Judge Advocate of the Darius-Girenas Post of the American Legion; and Judge Advocate of the 4th District of the American Legion of Illinois, which District is composed of 35 Legion Posts.

He is general counsel for the following institutions: Standard Federal Savings and Loan Association of Chicago, Midland Building and Loan Association, Gediminas Building and Loan Association, and Midwest Home Loan Association, and is a member of various other local civic, business, fraternal and church organizations.

He is now a Regular Democratic Candidate for Judge of the Municipal Court of Chicago.

STANLEY CLEANER
S. SIMULIS, Prop.
CUSTOM TAILOR

Suits Made to Order
All Garments Insured

2150 South Hoyne Avenue
Phone Canal 5474

K of L CALENDAR

FEBRUARY 25, 1936

CONFETTI DANCE

West Side Hall, 2244 W. 23rd Place
Chicago, Ill., West Side Council 24

APRIL 26, 1936

K of L "DAINOS" CHOIR
JUBILEE

Lithuanian Auditorium
3133 So. Halsted Street

CENTRO VALDYBA

Kun. A. Valančius, Dv. Vadas,
2745 W. 44th St., Chicago, Ill.

Antanas J. Mažeika, Pirmininkas,
145 Taylor St., Brooklyn, N. Y.

Juozas Poška, I-Vice Pirm.
2215 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Pr. Razvadauskas, II-Vice Pirm.
233 E St., So. Boston, Mass.

Monica Z. Peters, Raštininkė,
2222 W. 23rd Place, Chicago, Ill.

Michael Martinkus, Iždininkas,
32 Winfield Ave., Jersey City, N. J.

John Bačinskas, Iždo Globėjas,
344 Millbury St., Worcester, Mass.

John Wainis, Iždo Globėjas,
704 Washington Ave., Linden, N. J.

Spaustuvės Direktoriai

Adv. Konnie J. Savickus,
Kuno Kultūros Rumai,
Kaunas, Lithuania

Kun. P. Katauskas,
6812 S. Washtenaw Ave., Chicago, Ill.

Al. Manstavičius,
1448 N. Wood St., Chicago, Ill.

Literatūros Komisija

J. Poška Kun. S. Vembrė
A. Mažeika M. Z. Petraitiene
Pr. Zdankus Pr. Razvadauskas
Kun. J. Vaškevičius, M.I.C.